

SAVAITINIS LAIKRAŠČIUS "ATEITIS"
 Leidžiamas Trečiadieniais.
 So. Boston, Mass.
 Suveikųose Valstijose.
 Kitose viešpatystose.
 Apiešalimų kaina.
 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ATEITIS

THE LITHUANIAN WEEKLY "ATEITIS"
 Published Every Wednesday by
 "ATEITIS" Publishing Co. at Boston, Mass.
 Yearly Subscription:
 In United States.....\$1.50
 To Foreign Countries.....\$2.00
 Advertising rates on application.
 All communications should be addressed:
 "Ateitis" Pub. Co.,
 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 47

Telephone:
So. Boston 1529-W

So. Boston, Mass., Trečiadienis, Gruodžio (Dec.) 2 d. 1914 m.

Telephone:
So. Boston 1529-W

Metai I.

Vokiečiai Antrą Kartą Bombardavo Liepoju.

Vokiečiai pateko į spąstus.

GUMBINĖ RUSU RANKOSE.

Portugalija rengiasi karan.

RUSAI LAIMEJO LENKIJĄ.

IR VĖL VOKIEČIAI
BOMBARDAVO LIEPOJĄ.

Paryžius, lapkričio 24 d.
— Havas agenturai iš Petrogrado praneša:

"Atėjusios žinios sako, kad vokiečių laivai priplaukė prie Liepojaus ir antrą kartą pradėjo jį bombarduoti, šiuo tarpu taikydami šuvis į atviras ir tirštai apgyventas vietas. Užmušta daug žmonių, daugiausia moterų ir vaikų. Kokių nuostolių iš viso tas bombardavimas padarė, dar tikrai nežinoma."

Londono "Times'o" kores-

pondentas pranešė, jog sulig Liepojaus laikraščių pranešimų, vokiečiai praeitą ketvergą bombarduodami Liepoją 24 valandų laike paleido į jį 700 bombų. Nukritusios mieste bombos 20 žmonių užmušė ir 40 sužiedė, tarp kurių dauguma moteris ir vaikai. Laike bombardavimo žmonės užsilaukė ramiai ir nei nebėgė iš bombarduojamų vietų. Kitose miesto dalyse darbas ėjęs, kaip ir prieš tai, paprasta vaga.

VOKIEČIŲ LAIVYNO
STOTIS ČILI PAKRAŠTYJ.

Lima, Peru, lapkričio 24 d. — Vakar į čia pranešta, matomai pasiremiant geru autoritetu, kad vokiečiai buvo įsisteigę ties Valparaiso, Čili, savo laivyno stotį. Čia tai jie sutraukė į kruvą tulą skaitlių savo laivų ir apsupino juos anglimis ir maištu.

Atėjusieji Čili laikraščiai sako, kad jų respublikos valdžia nutarusi sustabdyti šitokią neutraliteto teisių laužymą, nežiurint į tai, nors prisieitų ir kariauti.

VOKIEČIAI PATEKO
Į SPĄSTUS.

Paryžius, lapkričio 23 d. — Francuzų laikraščio "La Liberte" korespondentas Paul Chautard, kuris yra su talkininkų armija karo lauko fronte, pasakoja savo

pranešime, kad lapkričio 18 d. 1,500 vokiečių apsupo vanduo ant vienos kalvutės į rytus nuo Dixmude. Per dvi dieni jie buvo po talkininkų ugnia. Jie stengėsi atkreipti išgelbėtojų atidžią kurendami nakties laiku kaulų kruvas, bet tai tik pagelbėjo talkininkams dar labiau juos apšaudyti.

Galop lapkričio 21 d. rytą tie, kurie liko gyvi, pasidavė; bet vanduo buvo taip gilus, kad talkininkai net su pantunų pagalba negalėjo prie jų prieiti. Ir tikrai 40 jų išgelbėjo, prie kurių plaukte priplaukta.

Tas pats rašytojas sako, jog jis gavęs žinių, kurios praneša, kad pusėtinai skaitlius vokiečių pateko į spąstus į šiaurę nuo Pervyse, ant dešiniojo upės Yser kranto. Ligi šio laiko jie vis dar atsisaką pasiduoti, bet pabėgti jie nieku būdu negali, ir jų maistas ir šoviniai greitai laiku išsibaigsią.

GUMBINĖ RUSŲ
RANKOSE.

Londonas, lapkričio 23 d. — Gumbinės paėmimas, sako vienas pranešimas, yra svarbus tuo atžvilgiu, kad tai atidaro rusams kelią, kuriuo jie galės eiti į Insterburgą (Insrutį). Insterburgas, kaip žinoma, yra svarbiausias Rytų Prusijos geležinkelio centras. Nuo Insterburgo trys geležinkeliai eina į šiaurę, trys į pietus, vienas į rytus ir vienas į vakarus. Vakarų geležinkelis eina tiesiog į Karaliaučių, kurio tvirtovė kliudo rusams žengti toliau į Vokietiją. Gumbinė, kuri pirmiau buvo klėstinčiu miestu su 15,000 gyventojų, tapo dalinai sunaikinta. Rusai bombarduodami tą miestą, šako, užmušė daug žmonių.

NUSKANDINO VOKIEČIŲ
POVANDENINĮ LAIVĄ.

Londonas, lapkričio 24 d. — Anglijos admiralteto sekretorius apskelbė, kad

Photos copyright, 1914, by American Press Association.

1) Vokiečių vėliavos Paryžiuje, kurias francuzai nuo jų atėmė. 2) Vokiečiai gabena per Antverpeną savo apgulos kanuoles.

vokiečių povandeninis laivas U-18, kuris plaukiojo Škotijos pakraščiuose, tapo nuskandintas. Jį nuskandino Anglijos patrolės laivas. Buvusius ant vokiečių povandeninio laivo oficerius ir jureivius, išskyrus vieną, išgelbėjo anglų karo laivas "Garry".

RUSAI PRANEŠA, JOG
TURKAI TRAUKIASI
ATGAL.

Petrogradas, lapkričio 25 d. — Rusų armijos, veikiančios Kaukaze, generalis štabas apskelbė sekančių žinių: "Linkui Erzerumo mūsų kariuomenė varosi pirm savęs buri turkų kariuomenės, kurią ji sumušė. Mes nuolat pasimame daug nelaisvių ir amunicijos.

"Kelias, kuriais turkai traukiasi atgal, yra apskleistą negyvių kareivių kunais. "Paimtieji nelaisvėn pasakoja, kad sumuštoji turkų armija labai skubinasi trauktis atgal, idant pasislėpti Erzerumo ir Deverbojuno tvirtovėse.

"Kitur padėjimas neįtikėtinai nepersimainęs."

VOKIEČIAI PRADĖJO
NAUJAS ATAKAS ŠIAURINĖJ
FRANCIJOJ.

Londonas, lapkričio 25 d. — Laikraščio "Daily Chronicle" korespondentas iš šiaurinės Francijos praneša, kad vokiečiai pradėjo smarkiai atakuoti talkininkus nuo Ypres ligi La Bassee. Toliau tas korespondentas dar priduria:

"Prasidėjo smarkūs mušiai. Vokiečiams pagalbon atėjo nauji pulkai, atsiveždami kanuoles, atnaujiniui jų pastangų persilaužti per talkininkų liniją. Anglų artilerija, tečiaus, sulaukė vokiečių pasiryžimą."

RUSAI PAĖMĖ KAIZERIO
KARIETĄ.

Petrogradas, per Londoną, lapkričio 25 d. — Laikraštis "The Army Messenger" tikrina, kad tarp kitų laimikių, kokie pateko į rusų rankas mušiuose prie Čenstakavos, yra ir Vokietijos kaizerio Vilhelmo karieta, kurioje rasta mėlynas jo plosčius.

Tas pats laikraštis, pra-

nešdamas apie mušius į šiaurę nuo Lodžio, sako:

"Vokiečiai, norėdami sumušti rusų kariuomenę, nuolat ant jos užpuola, bet be pasekmės. Austro-vokiečių armija viską remia ant tos kovos."

PORTUGALIJA RENGIA
GIASI KARAN.

Londonas, lapkričio 25 d. — Portugalijos parlamentas savo perleistame biliuje ingalioja savo valdžią iškišti su militarine spėka dartinin Europos konfliktą ir dalyvauti su talkininkais, jeigu toks išikišimas bus reikalingas. Portugalų spauda pasitiko tokį parlamento ingaliojimą su didžiu entuziazmu. Karo ministeris išleis dalinės mobilizacijos įsakymą.

DIXMUDE ATGAL
ATIMTAS.

Londonas, lapkričio 26 d. — Laikraščio "Daily Mail" korespondentas iš Dunkirko telegrafuoja:

"Utarinko naktį francuzų jurininkai užpuolė ant

vokiečių ir išvijo juos iš tranšėjų. Serejoj jie tai kartojo ir bepertrukiniu užpuolimu suėjo į miestą.

"Priešas pradėjo trauktis atgal ir tol nesustojo, kol neatsitraukė 7 mylių tolimoj nuo miesto. Jurininkai pražudė 300 vyrų."

Betgi nei francuzų, nei anglų, nei vokiečių oficialiuose pranešimuose apie tai neminama.

PRZEMYSL'IS GERAI
APRUPINTAS.

Amsterdamas, lapkričio 26 d. — Sugrįžusieji iš austrų tvirtovės — Przemysl'io aviatoriai pasakoja, anot gauto iš Budapešto pranešimo, kad rusų bombardavimas nepadarė tam miestui nei mažiausių nuostolių.

Aviatoriai be to tvirtina, kad ta tvirtovė turinti maistui visoms metams ir, kad

RUSAI LAIMEJO
LENKIJĄ.

Londonas, lapkričio 26 d. — Laikraščio "Express" korespondentas Petrograde praneša iš ten, kad dabar jau aišku, jog rusai laimėjo Lenkijoje. Jis sako:

"Skaitlius nelaisvių, kuriuos rusai paėmė, siekia ligi 50,000.

"Vokiečiai pradėjo trauktis atgal visu frontu, esia korespondentas, "o daugelyj vietų traukiamasi eina betvarkiu būdu, ką parodo paliktoji artilerija, maximai ir transportai.

"Berlinas tuo tarpu tik pradeda kalbėti apie atmušimą rusų atakų, kas reiškia švelnų apskelbimą, kad vokiečių kariuomenė yra jau apsigynimo pozicijoj."

Šiandien gautos rusų raketeliose Londone oficialės žinios apskelbia, kad rusai Lenkijoje visiškai apsupo austrus ir vokiečius.

Kito anglų laikraščio, bu-tent "Chronicle" korespondentas iš Petrogrado atėjusiam savo pranešime nurodo, kad vokiečių kariuomenės komandanto gen. von Hindenburgo pozicijos silpnai pusė buvo ta, kad jo armija buvo izoliuota nuo sosto ipėdinio armijos, veikiančios į pietus nuo Čenstakavo. Vokietijos sosto ipėdinis turėjęs sau už tiksą laikyti vyriausią rusų kariuomenės dalį užimtą ir tuo bu-

du duoti von Hindenburgui progos veikti šiaurėje. Bet tas nieko nepagelbėjo, nes rusų armija ir vienur ir kitur buvo stipri.

Lapkričio 27 d. žinios praneša, kad rusams pasisekė taipgi ir Galicijoje. Vakar rusai paėmė su virš 4,000 nelaisvių.

Lapkričio 29 d. atėjusios oficialės žinios patvirtina tą faktą, kad vokiečiai Lenkijoje baisiai tapo sumušti. Paimtieji nelaisvėn vokiečių kareiviai pasakoja, jog vokiečiams padaryta didelių nuostolių. Daugelis batalionų, anot jų, pražudę visus savo aficerius, o tų batalionų įiegos sumažinta ligi 80 vyrų.

Mozurų ežerų (Rytų Prūsijos) ir Angerap upės srityse rusai daugelį vietų išstumę vokiečius iš fortifikuotų pozicijų.

Iš Amerikos.

GABENA MĖSA EUROPON.

Fort Worth, Tex., lapkričio 23 d. — Šio miesto mėsos pakavimo įstaigose, ypač blėšinių departamente, pradėjo dirbti pilną laiką. Per daugelį metų tose įstaigose buvo dirbama tik po keletą dienų į savaitę. Dabar atėjusie iš Europos reikalavimai paskubino darbą šiose įstaigose.

NETURI BUT VORATINKLIŲ.

Washington, D. C., lapkričio 23 d. — Apsilankiusios į Baltąjį Namą sufragistės pastebėjo pildomosios vyriausybės priėmimo kambarį kabančius voratinklius. Pasiremdamos tuo faktu, sufragistės nurodė, kad labai reikalinga, idant moteris būtų prileistos prie šalies valdymo, nes kur nėra moterų, ten matoma apsilėdimas.

SPECIJALIS ŠVEDIJOS PASIUNTINYS WASHINGTONAN.

New York, N. Y., lapkričio 24 d. — Šiandien po pietų į New Yorką iš Christianijos atvyko su garlaiviu "Hellig Olav" specialis švedijos karaliaus pasiuntinys asmenyje Per'o Ostberg'o. Jis atvežė švedijos ambasadoriui Washingtono nuo karaliaus Gustavo pranešimą, kurio, sulig jo išsireiškimo, negalima buvo pėvesti nei pačiai nei kabeliui. Tučtuojais jis ir iškeliavo į Washingtoną.

Švedija, anot p. Ostberg'o, pasiliksianti ligi karo pabaigos pilnai neutrališka.

DUMAI APDENGĖ MIESTĄ.

St. Louis, Mo., lapkričio 24 d. — Tiršti ir beveik troškinanti dumai, lyg kokia skraistė ar rukai, apdengė

ši miestą. Manoma, kad vėjas atnešė tuos dumus iš Arkansas arba šiaur-rytinės Missouri valstijos dalies degančių girių. Delei tų dumų žymiai susimažino miesto judėjimas.

NUŽUDĖ TĖVĄ IR DUKTERĮ.

Miami, Fla., lapkričio 25 d. — Anksti ši rytą rado nužudytu A. A. Boggs, žymų Floridos advokatą, ir jo 18 metų amžiaus dukterį, Majorie. Rasta juodu su sudaužytomis galvomis netoli nuo sudegusių namų, kuriuos kas nors turėjęs padegti su tikslu, idant paslėpti žmogžudystę. Žmogžudžių kol-kas dar nesuradė.

LAIVAS SUDUŽO.

Bolinas, Cal., lapkričio 25 d. — Vakar laikraščio žinios pranešė, jog surasta 15 negyvų ir 43 gyvi garlaivio "Hanalei" žmonės, kuris užvakar užbėgo ant povandeninių uolų ir sudužo. Skęstančius žmones gelbėjo kiek galėdamas muitinis laivas "McCulloh". Sako, kad ant sudužusiojo garlaivio "Hanalei" buvo 62 žmonės.

Iš Lietuvos.

Iš Tauragės padangės. Tauragiškiai kiek liuosiau atsikvėpė, išvarius iš čia vo-

lių savačių buvimu ji nemazai išvargino. Apsilėkė žmonės. Didelių baisumų kentėti neprisiėjo, bet gi nuostolių buvo, ypač tiems, kurie savo namus palikę bėgo. Nukentėjo daugiausia pats miestas, valdininkų turtas ir dvarai. Paimti užustovais kun. Kemešius ir tardytojas Šulcas. Miestui uždėta buvo kontribucija 5 tukst. markių neva už kokias tai proklamacijas. Žemiečių viršininko Šulco dvaras sudeginta, kam jis vokiečių liepiamas nepasiliko ir iš jų išspruko. Visai plikiai iššluotas tapo kunigaikščio Vasilčikovo majoratas. Sodiečiai daug mažiau nukentėjo. Vokiečiai Tauragėje jau tiek buvo įsitaisę, kad ėmė leisti net laikraštį "Karo Žinias" vokiečių ir rusų kalba. Be to buvo įsakyta valstiečiams, kad taisyty muges (turgus). Apsipratę žmonės ėmė vežti produktus, už kuriuos mokama buvo pinigais. Vokiečių žvalgai siekdavo kartais ligi Škaidvylių. Sf.

Mariampolė. Vokiečiams atsitraukus, ėmė grįžti atgal į miestą išbėgusieji žmonės. Miestas pasirodė išlikęs visai sveikas. Paleista buvo pačian miestas tik 4 granatos, bet jos niekam blėdies nepadarė.

Nukentėjo daugiau kaimurios sankrovos, kaip "Žagrės", Penčylos, Lazdauskio ir Kriaučiuno: jas vokiečiai išdraskė, išnaikino. Kai-

kur, sako, palikę kvitus už paimtus daiktus.

Penčylą vokiečiai buvo suėmę, nes kažin-kas užrodė jį buvus miesto galva. Nuo savęs vokiečiai miesto galva paskyrė Gersenovičių, o kasininku Bartlingą, kuriuos rusų kariuomenė pasikui suėmė.

Vokiečių buvę išlipinti skelbimai penkiomis kalbomis: lietuvių, vokiečių, rusų, lenkų ir žydų. Lietuviams ir rusams patariama buvo užsilaikyti ramiai, lenkams žadama buvo savyvaldybė, o žydams — teisių išplatini-

Nukentėjo dar vyrų gimnazija, kuri buvo gerokai apdaužyta, knygyno knygų išverstos, išvežta, fizikos kabinetas sunaikintas. Naikinimo darbą pradėję vokiečiai, o baigę žmonės.

Paežeriai (Vilkaviškio apskr.) Juozas Stankevičius, Obstruktų ukininkas ir "Blaivybės" skyriaus Piliškio pirmininkas, buvo nuvažiavęs su stuika į Prūsų, prisiplėšė ten visokių brangenbių: fortėpijų, motorikų ir kitų dalykų ir parsivežė namo. Užtat rusų kariuomenės valdžia jį areštavo ir pasodino kalėjimui. Rusams besitraukiant atgal jisai iš kalėjimo išspruko, o užėjus prusams pradėjo uoliai jiems tarnauti ir nurodinėti, kas yra vaitas, šaltysius ir tt. Vokiečiai privertė vaitą ir šaltysius išdavinėti žmonėms paliepiamus, kas kiek turi pristatyti javų ir kitų reikalingų dalykų.

Vokiečiams pasitraukus Stankevičius tapo vėl suimtas ir sušaudytas.

("Liet. Žin.")

Šiauliai. Atpigo ir čia ukių produktai. Pavyzdžiui, už žąsį prašo tik po 1 rublį, gi parduoda už 60 — 80 kap. Pirmiau už paršelius, tebesančius prie kiaulės, buvo mokama nuo 2½—4 rub., gi dabar už tuos pačius pinigus galima gauti gerai prakutę meiteliukas. Karvės, arkliai, javai įrgi nebrangūs. Del tos priežasties sodiečiai skundžiasi, o miestelėnai džiaugiasi. Jie sako, kad dabar esą geriau gyventi nors ir nelabai pelningą darbą turint, nes, girdi, ką iš valgomųjų daiktų pirma tik turtieji įveikdavo nusipirkti, dabar tą patį ir darbininkai gali nusipirkti.

— Čia leidžia rusų kalba telegramas žemiečių viršininkas D. Pšeneckis ir žydas K. Segalis. Pirmiau telegramos išeidavo po du sykiu per dieną, o dabar tik vieną kartą. Kitas žydas, Brevda, norėjo gauti pavėlimą leisti telegramas ir lietuvių kalba, bet dėl nebuvimo cenzoriaus, mokančio lietuvių kalbą, prašymas tapo neišsklausytas.

Vištvanagis.

Padubisis, Šiaulių aps. Prasidėjęs karas pirmomis dienomis atnešė žmonėms daug išgąsčio ir subruzdimo. Ant jų veidų pasirodė

kaž-kokio didelio neramumo ženklas. Bet jie verti pagyrimo už tai, kad nenuleido rankų ir, kaip prieš karą, dirbo darbus be sustojimo. Daugiau tik pasižymėjo savo bailumu davatkos-bobelės. Ko jos nepripliauskė, kokių naujienų nepriskelbė, — juokai ir atsiminus. Bet jų niekai pliaukšti tai davatkų darbas. Pasklydus žinioms, kad mūsų kariuomenė eina pirmyn, žmonės visai apri-

Vasarojų, kuris vietoms buvo visai blogas, ukinikai susivėlė senai. Daugumos jų atsėti rugiai jau žaliuoja. Kai-kurie ukininkai norėjo apsėti rugiais ir vasarojėnas, bet negalėjo įarti, nes buvo labai įdžiuvusi žemė.

Uzdarius girtybės įstai-gas mūsų gyvenimas labai persimainė. Pirmiau, budavo, nuėjus į kokį miestelį matydavai, kaip mėlynomis nosėmis, užgriuvusiomis akimis šlepinėja girtuokliai. Saneigų dienomis už pilnos jų smuklės, tartum bičių aviliai. Kviečiant į valsčių jie atsakydavo, kad esą gera ir smuklė. Ir taip, nebuvę saneigoje, auštant tuščiomis kišenėmis vos-ne-vos jie parkopindavo namo. Gi dabar visur šventa ramybė!

Jeigu ir po karo neatidarytų girtybės įstai-gų, tai ir padubiškių negalima būtų vadinti blogais žmonėmis.

Gudaitiškis.

Skaidvilė, Rasenių aps. Pas mus krautuvėse viskas labai pabrango, o ukių produktai atpigo. Ruginų pu-das kainuoja 100—110 kap., žąsis 40—70 kap., antis 20—25 k., dešimtis kiaušinių 13 k., sviesto svaras 25—30 k., pieno gorčius 20 k., lašinių svaras 25—30 k., kopustų kapa 3 rub. ir t.t. N.

Žagarė, Šiaulių aps. Pas mus 4 dienas buvo girdėti kanuolių šaudymas, delto žmonės yra labai įgązdinti, ypač moterys.

("Liet. Ukinin.")

Didž. Kunig. Tatjanos Komiteto skyriun atstovais išrinkti: nuo Vilniaus lietuvių šelpimos dr-jos d-ras A. Vileišis, A. Smetona ir D. Malinauskis; nuo Vilniaus lietuvių draugijos pavargėlių vaikams globoti inž.: Skripkus, V. Urbanavičius ir kun. Pr. Bielauskas.

"Šaltinio" redakciją žadama netrukus perkelti iš Seinų į Vilnių; čia persikėlusai taip-pat Kauniškė "Vienybė".

Panevėžyje. Panevėžio "Saulės" dr-jos skyrius atidarė mokyklą Velykiuose. Iš Kauno atkelti čia pedagogijos kursai, kurie sutalpinti ankštojoje pradedamoje mokykloje.

Tauragė (Ras. apsk.). Atvyko gubernatorius patirti ant vietos, kiek bus nukentėję pasienio žmonės nuo vokiečių burių rekvizicijų ir plėšimų. ("Liet. Žin.")

Laiškai iš Lietuvos.

P-as S. Kirminis iš Pittsburgho, Pa., atsiuntė mums sekantį laišką rašytą (jo broliui) iš Veliuonos, Vilniaus gub. rugsėjo 27 d. (s. k.) 1914 m.

"Gerb. Andriejau!

Pranešu tau, kad šią valandą esame sveiki ir didžiai dėkoju už atsiųstąjį laišką...

... Šiuosmet pas mus labai sunkus laikas, ant Lietuvos užgulė dideli, juodi, pilni tiršto ruko debesys. Galima sakyti, kad Lietuva tokius atsitikimus matė tikrai žiloje senovėje... Kaip tik sumobilizavo kariuomenę, pasidarė didis neramumas; kiekvieno širdis krutinėje plakė, it vietos neturėdama. Taip pat ir iš Klangių iššaukė rezervistus (zapasnus), o dabar jau surinko ir su raudonais bilietais. Klanguose tokių nebuvo. Niekur karo metu nėra ramybės. Rusijai pradėjus laimėti karą su Vokietija, pradėjo varyti sodiečius, kad ne šen tai ten, — vienus kareivius vežti į Prūsų, kitus į Kauną prie darbo. Aš pats buvau Kaune du kartus: pirmą kartą buvau su arkliais ir vežimu tris dienas prie gelžkelių stoties, — vežiau į sandėlius druską, miltus ir šieną. O barščių galybė! koks tenai užimas, — vos mano ausys nenulinko. Žodžiu sakant, visur virte virė.

Bet labiausia ant manęs įspudį padarė, širdį sugraudino ir baimę pagimdė, tai kariuomenės pulkai, traukiantį karo lauką. Vos buvo galima išvažiuoti gatvės pakraščiu pro einančią kariuomenę. Vieni raiti joja, kiti važiuoja su armotoms (kanuolėms), ir tie vargšai pėstininkai drauge eina užsidėję ant pečių šautuvus, lyg kačergas. Mane baimė apsupo.

Pareikalavus iš Veliuonos valsčiaus 100 žmonių ir 60 "patvadų" ir mane nuskyrė į Kauną prie darbo. Kaip nuėjom, ant rytojaus mus nuvežė dar 13 verstų už Kauno, kur reikėjo kirsti smulkesnę girią, idant galima būtų matyti apie Kauno tvirtovę. Tenai man prisiėjo dirbti visą savaitę, bet nepikta, nes mokėjo už dieną po 1 r. 45 kp. Valgį patys turėjom pirkties. Tečiaus pabaigus paskirtą laiką dirbti, niekas nenorėjo likti ant antros savaitės. (Mat, norintieji galėjo pasilikti, buvo nesunkus darbas, bet visi skubėjo namo).

Rugsėjo 2 d. pasidarė didelis trukšmas, — vokiečių kariuomenė atėjo ties Ilguva ir pradėjo šaudyti į Seredžių. Bet kadangi mūsų kareiviai jau keliomis dienomis prieš tai buvo prisi-rėngę, tad ir sutiko vokiečius su karšta ugnimi. Apie trečią valandą po pietų prasidėjo mušis ir tęsėsi ligi pusiaunakčio. "Vokiečiai pralaimėjo, nieko nepešę grįžo atgal. Žmonės, išgirdę tokią baidėją, skubiai spruko šiaurėn, įsimetę į vežimą po kiaulės kinką. Po kelių die-

nų sugrįžome namo, kaip išgązdinti kiškiai. O baimės buvo užtektinai, — kito dušia, bebėgant nuo mušių, net į kulnis sulindo.

Dar per keletą dienų po to baisaus trenksmo buvo matomi vokiečių karo šnipai, — jie susitikę su musiškais pasišaudydavo. Paskiaus dingo. Beje, Veliuonoje užmušė 4 musų kareivių arklius. Vokiečiai čia tankiausia šaudė iš anapus Nemuno, pasislėpę daubose. Dabar jau jų nėra.

Aš maniau, kad manęs į kariuomenę nepašauks, bet kitaip stojosi. Vieną dieną ugi brukšt! pasiuntinys ir atneša popierą. Perskaitęs sužinojau, kad spalio 1 d. turiu but Vilkijoje. Net šurpas perėjo per visą kuną, juodos mintys, kažką slaptingo pasakojančios, spietėsi į galvą, prieš mane atsistojo juoda ateitis ir slopino jautrius krutinės jausmus. Tuo tarpu dar svyravau, manydamas, kad gal liksiu, o jei ne — tai tegul buna valia Augščiausio, nes ugnis be malkų negali kurentis...

Vasara buvo sausa ir karšta. Ruduo taip pat sausas, vandenio reik važiuoti į Nemuną. Javai nuvalyti; kaitas ir kult pradeda; kiti sako, kad dar nekulsis, nes atėjusi kariuomenė gali grūdus išvežti, o su šiaudais juk neneš.

Tuo tarpu bus viskas. Visi širdingais linkėjimais velyjam jums viso labo.

Sudiev,

Pr. Kirmalovičia.

P. S. Dar truputiuką pridursiu. Manau, kad karo padėjimas arba stovis jums yra geriau žinomas, nes už rubežiniuose laikraščiuose daugiau rašoma. Prie tam pasakysiu tiek, kad vokiečiai buvo pas Grodną, o dabar traukiasi laukan iš Suvalkijos. Mes girdim kanuolių kulų užimą, nakčia matom gaisrus.

Aš buvau už Nemuno pažiūrėti karo lauko. Toliau nuo Nemuno ties Ilguva vokiečiai eidami ant Kriukų pradėjo šaudyti. Sudegino trijų gyventojų triobas; sudegė vienas žmogus.

Apžiūrėjau kokiais duobes išmuša kanuolės (armotos) kulka. Išmeravus bus aršino gilio ir 7 pėdų pločio. Radau kareivio krepšį, į kurį prisidėjau bombų šukių, tuščių patronų prisisėmiau ir visokių kitokių karo lauko ženklų prisirinkau, ir parnešiau kitiems parodyti.

Raudondvario bažnyčios bokštai nugriauti, kad atėję vokiečiai greitai nepamatyty Kauno. Apie Kauną apkaunuoja sodžius ir sudegina, kad visur būtų matyti.

... Prasidėjus karui uždarė svaiginančių gėrimų krautuves, delto dabar visoki reikalai eina pavyzdinčio tvarkoje.

Ties Ilguva nuskandinta du garlaiviu. Čionai buvo tiltas, per kurį per dvi dieni ejo kariuomenė nuo Karaliaučiaus, mat vokiečiai ją vijosi. Kaip tikrai išgir-

do šaudant, tuojau atėmė tiltą ir kėlė žmones iš vienos pusės kiton su garlaiviais. Galop juos nuskandino, kad vokiečiai nepasinaudotų.

Pirmiau pas mus dainos skambėjo ir muzikos balsus girdėjome, o dabar ašaros mato ir verksmai tesigirdi. Linksmos valandos pranyko.

P. K."

Nuo p. Purėno žiedo iš Sioux City, Ia., gavome sekančią laišką, kurį jam tėvai atradė iš Lėnos sodžiaus, Vilkmergės pav., Kauno gub. Laiškas rašytas rugsėjo 22 d. (s. k.) 1914 m.

"... Visų-pirma pranešam tau, jog mes girdėjome, kad mūsų Antaniuko jau nėra. M. Bujokas savo laiške rašo apie jį, bet nieko tikra nepasako — girdi, užmuštas ar nelaisvės paimtas. M. Miškinį paėmė nelaisvės sveiką. Kas su mūsų Antaniuku pasidarė, mes nežinome, nes jau trečia savaitė, kaip nesulaukiam nuo jo laiško. Kaip sveikas buvo, tai dažnai siųsdavo mums laiškus.

Dabar mes esam dideliame nuliudime, gailiose ašarose pasiskendę. Motinėle apsirgo ir mūsų gyvenimas pasidarė, lyg ne tas. Dievas žino, ar ji pasveiks ar ne.

Iš mūsų keletas tapo sužeistų, bet nesunkiai. Lengvai sužeistieji sugrįžo, o mūsų nėra...

Bus jau 8 savaitės, kaip aplaikėme tavo laišką, bet pinigų, kuriuos siuntei mums, dar negavome. Gal jie sugrįžo atgal, o gal kur "suklupo". Labai gera būtų tie pinigai, nes dabar blogi laikai, o karo pabaigos nematyti."

LITUVAI AMERIKOJ.

NORWOOD, MASS.

Dažnai tenka laikraščiuose matyti žinių ir žinelių iš šio miesto, kuriose vis kas nors naujo paminėta. Sugalvojau ir aš paimti plunksną ir ką nors pabriežti. Pirmiausia noriu paliesti kasdieninį mūsų gyvenimą. Prisiartinus žiemai sumažėjo darbai, kas padarė ant darbininkų žmonių nemalonų įspūdį. Ką tik susitinki, beveik kiekvienas nusiskundžia ant sunkių laikų. Tenka girdėti dusavimų, bėdavočių. Bedarbė prašalino iš žmonių tarpo linksmumą. Daugiausia dirbama po 3—4 dienas į savaitę. Bet daug yra ir tokių, kurie neturi jokio darbo. Tačiau, kaip mato, tai ne visus prispaudė bedarbės letena. Nes yra dar ir tokių, kurie išgali išskirti trūkšmingas krikštynas, varduves, balius rengia, geria rudį bei degtinę, ir "meiliai" bučiuojasi. Aš čia nekalbu apie turtuolius, bet apie darbininkus.

Nors nemalonu yra ir man pačiam, kad reikia pranešti visuomenei apie savo viengėnių pasielgimus, bet ką-gi padarysi, nes jausmai verčia netylėti ir tai tik del

to, kad ir aš esu lietuvis, kad ir mano jausmus užgauna netinkami mūsų tautai darbai.

Štai lapkričio 15 d. vienas žmogelis iškėlė krikštynų puotą. (Žinau ir jo pavardę, bet neverta minėti). Užsipašė svečių, kad būtų linksmiau, kad būtų su kuo pasikalbėti ir, kad laikas greičiau praieitų. Visi sveikieji sulaukę paskirtos dienos susirinko, pradėjo linksminis ir tarp savęs kalbėtis. Besikalbant per valandą, kitą vyrą pradėjo jausti, kad jį spėkos auga ir kraujas neramus darosi. Iš to tarpo trys vyrai, matydami, kad gali iškilti nesutikimai, pasiėmė kepure ir ėjo namo. Beeidami išgirdo, kad kas tai paskui juos bėga. Jie atsigrįžo ir pamatė du vyrus, su kuolais ant pečių, kurių buvo pasiryžę juos pavaišinti. Tie sustojo ir prisiartinus pastariems, taip juos pasodino, kad tie ir atsikelt nebegalėjo. Paliko juos ir nuėjo savo keliais. Bet, žinoma, tuo viskas dar nepasibaigė, — vieni antrus susiarestavo ir teisman patraukė. Kaip jiems teisme pasisekė, nežinau. Bet galima tikrai sakyti, kad kiekvienas jų mažiausia be penkinės neapsiejo.

Tai toki mūsų brolių darbai, kurie daro gėdą visiems šio miesto lietuviams. Už tokius laikurių mūsų brolių darbus, svetimtaučiai kreivai žiuri į visus lietuvius ir juokiasi iš jų, vadina juos necivilizuotais. Geistina, labai geistina, kad tarp norwoodiečių toki darbai neat-sikartotų. Mes, broliai lietuviai, matome, kaip kiti dirba dėl mūsų tautos, au-koja dvasines ir fizikines spėkas, deda ant savo tautos aukuro atliekamų skatikus ir tt. Taigi visi eikim ir kiek kas galėdamas dirb-kim, o pamatysim, kad galima nuveikti dėl savo tautos didelių darbų. Kas norime matyti, tie matome, jog ir Norwoodo lietuvių darbuojasi, veikia kiek galėdami. Pavyzdžiui katalikai turi parapiją ir jų troškimu yra pasistatyti bažnyčia. Kiti-gi visokių pažiūrų žmonės pastatė gražią svetainę, kur lietuvių gali rengti teatrą, paskaitas, prakalbas ir kitokių įvairių pasilinksminimo vakarus. Jei kuriems nepatinka susidėti su katalikais, tie galite prisidėti prie tų, kurie rupinasi lietuvių svetainės reikalais. Dirbkime visi, nes darbo yra užtektingai. Esame lietuvi, tai ir dirbkime savo tautai!

Žvirgzdėnas.

GARDNER, MASS.

Šiame miestelyje neseniai susitvėrė T. M. D. kuopa ir dėl šios priežasties mūsų gyvenime apsirėškė gyvensnis judėjimas. Prie kuopos prisirašė pusėtinai būrelis jaunimo ir suaugusių žmonių, kurie pastaruoju metu pradėjo galvoti apie koki nors darbą, apie veikimą visuomeninėje dirvoje. Linkiu jiems geriausių pasek-

mių.

Žinoma, kaip kitur, taip ir pas mus, naujai susitvėrusi kuopelė turi jau ir priešų. Vieniems, kurie težino tik alų ir degtinę gerti, ji nepatinka dėl to, kad jie yra priešingi visokioms organizacijoms, o kitiems, kad ji nėra tokia, kokia jie ją norėtų matyti. Bet kuopos organizatoriai nepaiso, žada energiskai veikti ir iš priešų pasidaryti draugus.

Pagyvensime, pamatysime.

Nemokytas.

SIoux CITY, IOWA.

Lapkričio 15 d. buvo šv. Kazimiero Karaliaičio draugijos susirinkimas, kuriame tarp kitų dalykų nutarta išimti iš belangės vieną narį, kuris ten pateko už nusikriaudimą vienos merginos (lenkaitės). Policija reikalauja 50 dol. parankos, ko tas vyrukas neišgali užstatyti, nes tik teturi 28 dol., o dar truksta 22 dol. Taigi, kaip minėjau, ši draugija savo susirinkime ir nutarė jį gelbėti, suteikdama iš savo iždo 22 dolarius. Mano nuomone, katalikiškai draugijai nepridera gelbėti savo narius, į tokią "nelaimę" įpuolusius, nes tai nėra jokia nelaimė. Tūriu dar priminti, kad pas mus dažnai tokios "nelaimės" atsitinka. Tai tiek šiuo tarpu.

Purėno žiedas.

Atsišaukimas į Amerikos Lietuvių Visuomenę.

Broliai ir sesers!

Visasvietinės karės audra, kuri siaučia šiandien visos Europos platybėje, palietė savo kruvina ryškė ir mūsų tėvų šalį-Lietuvą. Nuo Nemuno ir Šešupės krantų skrenda pas mus širdį perveriantis gandas. Suvalkijos, Žemaitijos ir Prūsų Lietuvos padangė nušvito nuo gaisrų ir parako dūmų. Sieroj žemelė permirko nuo žmonių ašarų ir kraujo. Visa Lietuva dejuoja po nepakeliamą karės našta. Mūsų tėvynės kuną plėšo-drasko žiaurūs siaubunai, kurie uždėjo savo geležinę leteną ant mūsų šalies žmonių.

Ten, kur dar neseniai buvo sodžiai, viensėdijos ir miesteliai — dabar viskas pavirto griuvėsiais, pealais. Gyvenimai ir laukai nuterioti, gėrybės sunaikinta ir nelaimingieji mūsų broliai ir sesers stoja patįs vieni, niekeno neremiami, prieš visuotino skurdo, bado ir ligų pavojų! Geriausi vyrai, žiedai mūsų tautos, paimti kariuomenėn ir Lietuvos grinciose liko žili seneliai, moteris ir vaikai.

Kas ištis jiems pagelbos ranką, kuomet karės ir visuotinos suirutės laike užgęsta paskutinis vilties žiburys? Tie, kurie šią karę sukėlė, tie kurie apsirinko Lietuvos laukus savo kariškų žygių vieta — nenušluostys ašarų vaitojančioms našlėms ir našlaičiams.

Amerikos lietuvių visu-

menė, kuri visuomet atsieliepavo kiekvienam tėvynės šauksman — negalėjo palikti kurčia, kuomet jos pagelba taip reikalinga, ir nepasilikio. Antras visuotinas Amerikos Lietuvių Seimas, atsibuvęs Brooklyne, N. Y., 1, 2 ir 3 d. spalio, karštai svarstė apie tai, kaip šelpiti Lietuvą. Seimas, Amerikos lietuvių vardu, pasižadėjo dėti visas pajėgas, kad pagelbėti Lietuvos žmonėms. Seimas prisižadėjo remti ir laisvės judėjimą Lietuvoje, kad mūsų šalis, liktų laisva nuo prispaudėjų jungo ir Lietuvos darbo žmonės galėtų atsikvėpti laisvo gyvenimo sąlygose.

Seimas nutarė organizuoti Lietuvos Šelpimo Fondą, kurin būtų siunčiama aukos iš visos plačios Amerikos, kur tik randasi musiškių lietuvių.

Amerikos Lietuviai! Dar nebuvo mūsų gyvenime valandos, kada mūsų pagelba būtų buvusi taip reikalinga, kaip šiame momente! Mes turime intempti visas spėkas, mes turime išnaudoti visas progas, kad aukos L. Š. F. plauktų kuogausiausiai. L. Š. F. nerupės politikos dalykai. Jam rupės tik tiesioginis sušelpimas nukentėjusių nuo karės lietuvių, kurių bus šimtai tūkstančių. Nesigalėkime gausiausių aukų, nes jos bus tuo kasniu duonos, kuris nuvarys badą nuo durų. Atėję valandą, kada mes privailome parodyti duosnumą sunaus del kraujuose papludusios motinos.

Mes atsišaukiame į kiekvieną lietuvi ir lietuvi, į kiekvieną šeimyną, į kiekvieną kuopą ir draugiją, nurodydami didį reikalą Lietuvos šelpimo ir tikimės, kad mūsų paraginimas atneš vaisius. Rinkite aukas visus, rinkite jas mitinguose, skirkite iš draugijų ir iš kuopų iždų, rengkite tam tikslui teatrus, rinkite aukų prie kiekvienos progos! Organizuoite savo miestuose aukų rinkimo komitetus. Lai neliks lietuvi, kuris neišpildytų savo priedermės šioje valandoje.

Aukos bus siunčiamos Lietuvos ant rankų bepartviškosios Lietuvių Mokslo Draugijos Vilniuje.

Kasieriai L. Š. Fondo yra kiekvienas po kaučija \$10,000. Aukos, kaip jau sakėme, eis vien sušelpimui nukentėjusių nuo karės. Taigi, kiekvienas paaukotas centas bus sunaudotas tik-tai tam tikslui, kuriam bus skiriamos.

Dabar vyrai ir moters į darbą!

Lietuvos Šelpimo Fondo Komitetas:

Prezidentas,
Kazimieras Gugis,
Vice-Prezidentas,
S. Mankus,
I-mas Susin. Sekr.,
M. M. Račiūtė-Herman,
II-ras Susinešimų Sekr.,
J. Neviackas,
I-mas Finansų Sekr.,
T. L. Dundulis,
II-ras Finansų Sekr.,
J. Stasiulevičius,

Iždininkai:

K. Šidlauskas,
Thomas Paukštis,
Kasos Globėjai:
M. Chesna,
J. G. Gegužis,
John J. Gerdauskas.

N. B. Stempas, kvitos, paliudyjimai ir atsišaukimai del aukų angliškoje kalboje bus gaunami nuo L. Š. Fondo Iždininko.

Stempas bus duodamas aukaujantiems mažas sumas pinigų. Aukaujantiems penkis ir viršaus dolarių, apart išdavimo per aukų rinkikus tam tikros L. Š. Fondo pagamintos kvitos, dar per L. Š. Fondo iždininką bus prisiunčiama tam tikslui pagamintas paliudyjimas.

Siunčiant pinigus Lietuvos Šelpimo Fondui, money order'iai ir čekiai turi but išrašyti ant vardo "Lithuanian National Relief Fund" ir prisiųsti L. Š. Fondo Komiteto Sekretoriui T. L. Dundulis, Box 511, Westville, Ill. Pastarasis ištrauks į kningas ir pasiųs iždininkui del padėjimo bankoje viršminėtu vardu.

L. Š. Fondo Susinešimų Sekretorius,

M. M. Račiūtė-Herman.

ATVIRAS LAIŠKAS I AMERIKIEČIUS.

Tėvynės šaukiamas privestas esmi apleisti Suvietytas Amerikos Valstijas. Laivu "Baltic" išplaukiu rytų (18, XI, 1914) į Liverpool'į, išten vyksiu Londonan, kur tikiuosi netrukus pasimatyti su kitais mūsų nuvargintos tėvynės sunais, kuriems šiandien užvis rupi ištraukti mūsų tėvynę iš vargų klanų, kuriame ji yra paskendus.

Apleisdamas Suv. Am. Valstijas skaitau sau už priedermę tarti nuoširdų ačiū Jums, Broliai-Amerikiečiai, už tą malonų svetin-gumą, kurį Jūs taip maloniai apreiškėt man besilankant Jūsų kolonijose. Jūsų atjautimas mūsų nuvargintos tėvynės reikalų parodė man, kad Jūsų širdyse dar neužgeso meilė tėvynės, kuri ypač šiandien reikalauja Jūsų pagalbos.

Taigi aš, jei Augščiausias leis man laimingai šiuo pavojaus metu pasiekti Europą, pranešiu mūsų broliams ir seserims, ten anapus vandenyno kraujuose ir ašarose paskendusiesiems, — kad nenusimintų, nes Amerikiečiai pasiryžę yra ištieti jiems ranką pagalbos.

Pasibaigus šiai baisiai Europinei Karei, tikėkime, kad ir mūsų tėvynė-Lietuva ingys laisvę taip senai pageidaujamą. Tuomet ir mes išsklaidyti visuose pasaulio kraštuose galėsime rasti paguodą mūsų motinos-tėvynės prieglobstyj.

Taigi prie darbo, Mieli

*) Daug geriau aukotojai padarys, jei siųsdami aukas pažymės ant čekių ar orderių abiejų kasierių pavardes. — 'At.' Red.

Tautiečiai, visi kas kuom galime! Bėgkim visi į pagalbą mūsų nuvargintai tėvynėi.

J. Gabrys.
New York. 17, XI, 1914.

ILGĖJIMAS.

Be tėvynės mylimosios,
Be draugų senų savųjų,
Be pievelės, be žaliosios, —
Gyvenu tarp svetimųjų...

Čia troškina kartus dumai,
Esu smarvės debesiuose;
Mano dienos ir linksmumai
Slenka vien tikta skausmuose..

Ar dienele brėkšta-švinta,
Ar tyla tamsi naktinė,
Ar rasa skaisti nukrinta
Arba užteka aušrinė, —

Taip maloniai nevilioja
Ir nėra taip įspudinga,
Kaip kad buvo Lietuvoje
Po padange jos laiminga...
IX. 5, 1914 M. V.

KELIOS MINTIS APIE MUSŲ DIENRAŠČIUS.

Išvidus lietuvių dienraščius Amerikoje, reikia pasakyti, man buvo labai malonu, bet vėliau pasidarė nemalonu. Gerb. šio laikraščio skaitytojai! aš manau, kad jūs sutiksit su mano čia išreikštomis keliomis mintimis ir nesakysit, kad aš rašau be jokio reikalo, tik tuo tikslu, kad b

rodos, kad mes visi džiaugsmės sulaukę Amerikoje vieną ir kitą dienraštį, bet tas mūsų džiaugsmas greitai mus apvylė. Mes manėm, kad ir kituose miestuose gyvenantieji gausime dienraštį kasdien, kaip turėtų but, tačiau tas mūsų lukuriavimas neišsipildė ir nesipildo. Kaip tik Amerikoje pasirodė lietuvių dienraščiai, aš tuojaus užsisakiau "Kataliką", kurį dabar gaunu kas antra diena ir vis poros dienų seną numerį. Tai koki čia nauda iš tų dienraščių? Savaitinis laikraštis nors ateina tik kartą į savaitę, bet jame atrandi daugiaus skaitymo ir tas pačias laikines žinias, kaip ir dienraštyj, kurio prenumerata ketveriopai brangesnė už savaitinio. Todel, mano nuomone, dienraštis tik tame mieste gera turėti, kuriame jis išeina, nes ten vaikai po namus išnešioja. Pačtu gi siunčiant 1—2 dienom susivėlina ir ateina su pasenusiomis žiniomis.

Taigi mūsų džiaugsmas, kad gausime kasdien vis naujų žinių, neišsipildė, buvo tuščias. Mat, žmogus nepatyręs by kurio dalyko, negali išanksto džiaugtis, nes nežinai, kaip su tuo dalyku bus. Jei kas džiaugiasi išanksto, tas dažnai apsi-gauna. Savaitinį laikraštį žmogus greičiaus užsirašo del jo pigios prenumeratos, randa jame užtektingai žinių, straipsnių ir straipsnelių, ir neerzina jis žmogaus susivėlinimais. Visi mūsų savaitiniai laikraščiai ateina paskirtu laiku.

Vergas.

Apžvalga.

Partiškai žmonės nema- to partyviškumo. „Dilgėlės“ No. 24 pasako sekančią „teisybę“ ir šventai tiki, kad taip ir yra, kaip jos ir visi jų draugai mano.

„Visuotinas Seimas New Yorke buvo partyviškas, nes socialistų ten buvo daugiau, ne kaip tautininkų ir katalikų.“

„Taip reikia, kaip kurie fanatiški tautiečiai, paleisdami į valią pliovonių mokslą. (Tuo pliovonių mokslu pasižymėjo ne tautininkai, bet socialistai, kurie išvadino tautininkus melagiais, veidmainiais ir kitais gražiais vardais. Turbut „Dilg.“ redaktorius neskaito „Naujiene“, „Laisvėje“, „Kovoje“ telpantių tautininkams skiriamų epitetų, jei nežino, kas atsižymi pliovonių mokslu? „At.“ Red.). Bet jie vis garbina tikrąjį (socialistų) neiškreiptąjį. „At.“ Red.) mokslą, kuris remiasi ant faktų ir skaitlinių. Už tai J. Šukys „Laisvėje“ parodo šitokią seimo statistiką:

„Pasirodo, kad nuo 92 tautiškųjų organizacijų buvo 140 atstovų.

Nuo 26 socialistiškųjų organizacijų 37 atstovai.

Nuo 22 katalikiškųjų organizacijų 29 atstovai.

Nuo 43 mišriųjų organizacijų 78 atstovai.

jų 3 atstovai.

Nuo 3 laikraščių org. 1 atstovas.

Nuo 1 biznierių org. 1 atst.

Viso 190 organizacijų, 294 atstovai.

Prie mišriųjų priskaitomos įvairių miestų priešseiminės konferencijos, kuriose dalyvavo po keliolika ir kelias dešimtis draugysčių ir nuo jų buvo pasiųsta po 2 ir 3 atstovus.“

„Taigi nuo grynai tautiškų ir grynai katalikiškų organizacijų buvo net 169 delegatai, o nuo grynai socialistiškųjų buvo tik 37 delegatai.

„Didelė seimo dalis, nors buvo tautininkiška, bet visgi pirmieji: jie sykiu su socialistais sudarė bepartyvišką, nevienpusišką seimo daugumą. Tik dideliems partizantams tas nepatiko, nes jie norėjo atsiekti savo siaurai partyviškus tikslus, turėt savo rankose kasą ir visą vadovystę.“

Kad „Dilg.“ redaktorius, žiūrėdamas per partyviškus akinius nemato to, ką mato kiekvienas nepartizaniškas žmogus, tai aišku, kaip dieva. Jis tiki, kad p. Šukys rinkdamas augščiau padėtas trumpas statistikos žinias elgėsi taip, kaip statistui pridera elgtis, t. y. buvo nevienpusiškas. Mums nesvarbu šiame atvejuje žinoti, — kiek atstovų ir nuo kokių organizacijų buvo seime, bet svarbu tai, kurią pusę tie atstovai rėmė. Kas sekė atidžiai seimo aprašymus, atstovų raportus po

seimo, tas žino, kad socialistai buvo išsiskverbę į bepartyviškas draugijas ir atstovavo jas seime ne kaip bepartyviški atstovai, bet kaip partyviški. Tas faktas ir išaiškina mums, dėl ko seime vadovavo socialistai ir nukreipė seimą savon pusėn.

Trumputis paaiškinimas p. Basteniui. „Ateities“ redakcija išanksto pasako, idant paskui nebutų jai daromų kokių bereikalingų priekaištų, jog kalbės apie p. Bastenį (vieną iš daugelio So. Bostono lietuvių gyventojų), kaip gerai žinomą asmenį, nors ir pasislėpusį po pseudonimu. P. Bastenis mums gerai žinomas asmuo, kuris nepasitenkindamas tuo, ką turi, norėtų visur bastyties ir savotišką tvarką matyti. Dar daugiau — jis norėtų, kad visi žmonės taip mintytų, kaip jis mintytų, kad visi jo klausytų ir, kad jo patarimus šventais laikytų.

Jau kelintas kartas, kaip p. Bastenis kimba prie „Ateities“, jį ieškodamas priekabių. Kol kas tylėta ir nekreipta domos į p. Bastenio priekabas. Manys, tegu p. B. „veikia“, nes tai jam labai reikalinga jo sveikatai: riebus žmonės kai pasisielso, tai paskui jiems sveikiau iš to buna ir veiklesni pasidaro. Tiesa, nesuklydome taip manydami, nes p. Bastenis net... korespondenciją

„Draugas“ išspauzdino. Toje korespondencijoje p. Bastenis pasiskundęs, kad „silpnoji Bostono katalikų pusė yra ta, kad neturime katalikiško laikraščio“, nusibosto prie „Ateities“. Mes čia paaiškinsime, kad tą mintį jau senai su savim nešiojasi ir norėtų ją realizuoti. Iš plunksnų paukštį pažinsi. — Jis norėtų matyti arba įsteigti Naujojo Anglijos pažangų laikraštį (įsidėmėkite!), kuris gintų klerikalų politiką, kuris gintų klebonų ir jų parapijų (pav. Montello, Norwoodo) reikalus ir visą kitą, kas tik paliečia kunigų luomą. Toks laikraštis, kuris gintų paminėtus ir t. p. reikalus, būtų ir „pažangus“ ir „geras“ laikraštis. Ar toks laikraštis įsteigsis ir kaip jam seksis, — ne laikas dar apie tai kalbėti. Betgi p. Bastenis labai norėtų savo sumanymą realizuoti ir matyti prieš save tokį „pažangų“ laikraštį. Štai todėl p. Bastenis neapkenčia „Ateities“, vadina ją pavojingesniu laikraščiu už „Keleivį“, sako, kad „At.“ labai silpnai redaguojama ir priklauso prie mirusiųjų laikraščio. Keista, kad p. B. taip dažnai maino savo nuomones, nelyginant pirštines: kartais jis sako, kad „Ateitis“ gera, kartais vėl, kad ji negera, silpnai redaguojama ir tt. Sunku intykti tokiems žmonėms.

Lauksime, p. Bastenį, pasirodancio gero, „pažangaus“, gyvai redaguojamo laikraščio, kurį įsteigs p. Bastenis ir kiti jo šalininkai,

tai gal galėsime iš jo pasimokyti. Tai kaip-gi — to be or not to be?

Socialistai krypta ten, kur turi krypti. Naturalis krypsnis — neišvengtinis. Tą pripažino visas mokslo pasaulis, ir to niekas negali užginčyti. Ir stebėtina būtų, jei mūsų socialistai būtų galėję ignoruoti savo palinkimą ir nepasiduoti naturalio patraukimo jėgoms. Pasirodo, kad tai negalimas dalykas, o kad taip yra, kuomet aiškiausia parodyti sekantis citatas, paimtas iš „Naujienu“ No. 120:

„Klerikalai turi savo fondą, o tautininkai turi savo (T. Paukštis); reikėtų ir socialistams savo partyviško fondo neapleisti. Jie turi jį — **Revoliucijos ir Kaninių Šelpimo fondą** (kuris šelpia tik žinomų partijų narius, kaip tai savo laiku paaiškėjo. „At.“ Red.), bet per daugybę kitų reikalų jie paskutiniu laiku pradėjo jį užmiršti.

„Revoliucijos dabar Lietuvoje nėra, bet revoliucijinis judėjimas gali tenai neužilgo atsinaujinti. Tada reikės ir aukų, o jų kas duos jeigu ne socialistai? Tautininkai, kaip jau dabar matyti, revoliucijos niekuomet neberems: net patį žodį „revoliucija“ jie stengiasi koku tai koliojimo žodžiu paversti.“

Iš to, kas pasakyta, matoma, kad mūsų socialistai taip pat, kaip ir klerikalai, katalikai stengiasi atitraukti dalį aukų, kurios privalo būti skiriamos vien tik nukentėjusiems nuo karo. Katalikai iš surinktųjų nukentėjusiems, nuo karo skiriamų aukų dalį atiduoda p. Gabriui, butent — jo kokiui ten biurui, o socialistai tai arba jų vadovai (iš „Naujienu“ štabo) nori, kad visi lietuviai socialistai aukotų revoliucijiniam judėjimui, kurio dabar Lietuvoje nėra, bet kuris, anot „N.“, gali atsinaujinti.

Panašų vadovų, rodos, jokia kita tauta neturi, ir dėl to noroms-nenoroms reikia pasakyti, kad mūsų tautai yra tikrai nelaiminga, — nes ji turi prastus vadovus ir nemato, kur jie ją veda. Katalikai, sekdami savo klaidingus vadovus, garbina p. Gabri, lyg žydai aukso veršį, ir skiria jam dalį aukų, atitrauktų nuo verkiančių, badaujančių, visokių vargstančių suterioto Lietuvos pasienio žmonių, o socialistai, irgi sekdami tokius pat vadovus, nepaliauja svajoti apie tai, ko dabar nėra. Tepamąsio šaltai mūsų visuomenė, ką verti toki vadovai, kaip p. Gabrys, ji padanges kelianti kunigai, ir mūsų socialistai, kurie šiuo tarpu išdrįsta rupintis visai pašaliniais reikalais?

Tėvas į vaiką.

— Kas reikalingesnis: saulė ar mėnuo?

Vaikas: — Mėnuo, nes jis šviečia naktį, o dieną ir taip šviečia.

Nekulturingos įmonės.

Užkultas kulkis ką nors prasto darant, tuo praradęs lygsvarą ir nesusigriebdamas žodžių save teisinti. Pradedą verkti. Jeigu sučiumpi nekulturingą žmogų ką prasto veikiant, jis už tai pyksta, kerštuoja ir sučiupėją visaip pravardžiuoja, manydamas, jog toks jo pasielgimas sumažins sučiupėjo svarbą; kiti žmonės tikės, kad sučiupėjas jokios vertės neturįs asmuo.

Mūsų socialistai nudien panašiai elgias — neturi faktų pariparodymui, jog jie pavertę Antrąjį Politinį Seimą paprastą socialistų konferenciją, — griebėsi nekulturingų žmonių įmonių — šmeižti amžinos pagarbos vertus asmenis. Tajį nekulturingą savo darbą dirba visai lengva sąžinė. Mat, socialistų vadovams tiek teikiama apjuokti tautos veikėją, pavadinti neišmanėliu mūsų tautiškojo atgimimo Kurėjų-Kurėjų, kiek stiklą lemondą išgerti.

Tečiau reikia eiti prie dalyko.

Visi žino, kad socialistai suvažiavo Visuotiname Politiniame Seime vien tam, kad ingauti daugiau intelmės žmonėse. Socialistų vadovai, laikyose prakalbose, griežtai pabriežė, kad jie atstovauja šiame Seime susipratusiusius darbininkus. Vietoje kalbėjus apie Lietuvos ir lietuvių pragaištą padėjimą, — jie svaidė Markso, Engelo frazes, busiančio žmonių rojus perlus. Kitaip sakant, jiems nerūpėjo dabartinis Lietuvos apverktinas padėjimas, bet Markso teorijos. Jie jas žmonėms aiškino ir prieš publiką pasisakė, kad atstovauja tuos, kurio seka socialistiško surėdymo teorijas. Poseiminėse prakalbose, kurias laikė vakarais, tautiečiai su socialistais kas žingsnis susikirsdavo. Kuomet pirmieji aiškino tautiškoją idėją, lietuvių tautos šiandieninį padėjimą, socialistai, atsispyrimui prieš tautiečius, pakišdavo socializmo teorijas. Tai pirma.

Antra, visuosna komitetasna pateko vien socialistai, ką jau žinome. Trečia, tautiečių kadir geriau, si įnešimai bei rezoliucijos tapo atmetos. Ketvirta, socialistai visomis keturiomis spyrėsi prieš bepartyviškiną, kuris yra teisingas ir visiems gerai žinomas žmogus, o gvoltu piršo savąjį. Penkta, socialistai da prieš seimą pranašavo apie busiančią su tautiečiais karę. Šešta, parašytą Šliupo rezoliuciją, nors ir nieku nesipriešino socializmui, nors jos autorius sutiko, kad Seimo nariai ją gali pertaisyti bei papildyti, vienok socialistai ją atmetė. Kokios priežastys privertė tai daryti? — Jokios! Ji buvo Dr. Šliupo parašyta, užteko to. Kuomet socialistai pasiulė Seimui negeresnę rezoliuciją, jie ją priėmė, nes buvo socialisto rašyta.

Aiškiai matome seimo delegatų partyviškumą, vienok socialistai ir jų organai to nepripažįsta. Aiškiai pasisakyti, kad seimą panaudojo savo partijos tikslams, — nemalonu. Mat, bijo pasirodyti, kad savuosius reikalus stato augščiau už tautos žmonių reikalus. Tečiau sugauti šiame niekšiškame darbe, ką bedarys? Stvėrėsi amžinos pagarbos vertus tautiečius šmeižti, buk jie griauną naudingą darbą, skaldą darbininkų spėkas.

zoliuciją, jie ją priėmė, nes buvo socialisto rašyta.

Pastaruoju laiku ypatų šmeižime daugiausiai pasižymi „Kovos“ nelaimingos atminties personalas, užpekinės revoliucijos kėlėjas, draugas redaktorius.

„Kovos“ No. 47 štai kaip jis myluoja, glamonėja mūsų nenuilstantį darbininką tautiškoje ir apšvietos dirvoje, butent Dr. J. Šliupą.

Šliupas tautą matąs tik savo asmenyje. Daktaro viešas veikimas galįs eiti vienon pusėn, galįs — kiton, lyg pasaka bepročio. Girdi, „užtenka tik sutikti su Šliupo, kadir klaidingiausia nuomone, kad padaryti jį savo šalininku.“ Užtenka pasipriešinti neišmintingiausiam pasakymui, kad padaryti jį griaujančiu viską, kas pakliuvo jam po ranka. Šliupas yra netik bendrojo darbo mindžiotojas, bet griovikas (griaujas bendrąjį Lietuvos Šelpimo Fondą). Šliupas nesveikai protaujas žmogus. Jis arba sumišęs arba šmeižikas esąs. Na, užteks tų perlų!

Kodel Šliupas tokiu virto socialistų akyse, koku čia jį apibudina? Vien už tai, kad pasipriešino socialistų sauališkuumui, kad pasipriešino jų nedoriems tikslams, kad pagelbėjo suorganizuoti Tautiškąją Bepartyvę Partiją. Už čia išvadtus dalykus, ir tik už juos, Dr. J. Šliupas, kuris padėjo visas savo spėkas visuomeniniam darbiui, kuris pirmas sukėlė lietuvių smegenyse jų užsnaudusius tautiško supratimo dirksnius; Šliupas, kuris leido ir redagavo pirmuosius laikraščius; tas pats Šliupas, kurį lenkai ir išsigimėliai lietuviai visokiais žodžiais pravardžiuavo. Tada jam, Šliupui, užteko lygsvaros; tada jis suprato savo darbo svarbą, tada jis buvo viso lietuvių judėjimo nesugriau namu pilioriumi. Dabar, tik užteko pasipriešinti socialistų egoizmui ir nesąmonėms, Šliupas, darbu ir amžiumi nukankintas žmogus, — likos bepročiu, grioviku ir kitokiu niekšu. Socialistams, matyt, paniekinti ypata, apšmeižti žmogų, užgauti nusidirbusio, žilo tautos darbininko šventus jausmus, — nieko nereikia.

Socialistai, geriau sakyti, jų vadovai, sugauti nekulturiniame, egoistiškame darbe, griebėsi nekultūrinių žmonių įmonės — šmeižti garbės užsitarnavusias ypatas. Reikia turėti žmogiškus jausmus, sąžinę; reikia prisilaikyti kulturingų žmonių idėjinėje kovoje vartojamų įmonių; reikia ne šmeižtu, ne piktžodžiavimais, ne panieka ir visu neapykantos sarkastiškumu ypata šmeižti, o švelniai, mandagioj formoj parodyti ypotos paklaidas. Juk skaitytajai iš mūsų mokinas polemikos, todėl mes, kaip minios mokytojai, stengimės taip pasielgti, idant iš to būtų ko pasimokyti. Nemalonu, kad mūsų „draugai“, taip nemalonai ir nedraugiškai šukauja. Berods liaudis atskirs grūdus nuo pelų.

J. P. Palankietis.

KARO LAIKU

Kuomet aš prisiartinau prie Lublino, buvo jau pats vidurnaktis. Kėletą savaičių atgal prieš kariuomenę grąsino tam miestui savo užpuolimu. Ir ištikrųjų, kelioms dienoms prieš mano atsilankymą, to miesto gyventojai išgirdo kanuolių šuvis ir matė nakties laike kartas nuo karto pasirodancius ore šviesos ruožus, žyminčius lekiančias kulkas, trokštančias sunaikinti visas grožybes, kurių pagaminimui žmonija padėjo nemažai triuso, ir žmogiškų aukų.

Stotis buvo pilna žmonių, ant kurių veidų matėsi nuiludimas; kaikiurių akys buvo pilnos ašarų. Ant gatvių taipgi viešpatavo neramumas ir betvarkė, nes 2-ą ir 3-čią valandą naktį žmonės nemiegojo, vaikščiojo gatvėmis, iš ko galima buvo spėti, jog jie rengiasi į kelią. Štai, važiuojant siaura gatve, pasigirdo kieno tai balsas, maldaujantis, kad sustotų. Vežėjas sustojo. Prie vežimo prisiartinio jaunas kareivis, kuris pilnu nuovargio balsu į mus atsiškreipė:

— Broliai, pasakykite man, kur čia galima rasti arbatinę? — esu labai nuovargis ir noriu ką nors suvalgyti.

Vežėjas apsidairė aplinkui, bet nesurado būtinu riuo galima būtų pagelbėti nuvargusiam kareiviui, nes jau buvo vėlus laikas ir visos įstaigos buvo uždarytos. Tad vežėjas pasilenkė prie kareivio, ar nepaklaus ko nors kito, šiame laike galimo. Bet kareivis, nesuradęs tokios pagalbos, koki jam buvo reikalinga, atsitolino nuo vežimo ir dingo mažai tolima šviesa apšviestoje gatvėje.

Kilo mano galvoje mintis klausimas, už ką tasai kareivis turi kėsti badą ir šaltį? Ar už tai, kad gal neužilgo jam atimba bus gyvastis vien tik dėl valdovų noro užgriebti svetimos šalies turtais, sunaikinti miestų gražiausius būdikus, kurie per šimtmečius buvo graži papuošalu?

Idant šiek-tiek susipažin- (Tasa ant 6-to pusl.)

M. Rastenis.

Piešinys.

"Gyveniman žengiant, krutinėje degė".
Tai žodžiai vieno mūsų poeto, kurie man prisiminė, pamačius ant gatvės dvi ypatas, — vyrą ir moterį, abu dar visai jaunu ir netikėtai susitikusiu po tulo nesimatymo. Taip. Jų krutinėj kadaisia degė, bet susitikus susiliepsnojo ir vieno širdis karčioj tulžyje išsimaudė, o antro — nusigando ir bėgo.

Taip, tai buvo nesenai, kuomet tik beveik pirmi lapai, nuo pirmutinio vėsiaus oro, pradėjo gelst ir krist žemyn.

Stovėjau užsimastęs apie karą, apie gimtinę, apie tėvelius, apie gimines, apie savo darbus ir vargus, apie godumą šykštolių ir plėšimus svetimos mantos, apie didelės pasaulines neteisybes, kur brolis brolio kraujuose kardą maudo, kur rengiamas dideliausias vargas, kad nuo varguolių godyšius vėl galėtų be baimės devynius kailius maut ir viską tą begalvojant, priėjo prie durų jaunas žmogus, truputį svyrudamas, lyg kad iš laivyno kareivis, kuriam rodosi ir ant žemės, kad jis supamas — nešinas lyg erbes, lyg su kokios nors didžiųjų krautuvų apgarsinimais.

Priėjo prie durų, ir buvo tiek mandagus, kad net nepaskambino, tik padėjo apgarsinimą ir nusigrįžęs ėjo. Du—tris žingsnius žengęs pašlijęs sustojo ir sunerimastavo.

Aš, lyg jo jausmo pagautas, irgi pajaučiau žingeidumo dirksnį pasikrutinusį manyje, sustojau už lango prie staliuko, prie kurio garsų stuomenis audžiau trumpapradėmis mintimis, svajonių jausmais, ir tam laike jās nutraukiau.

Tas žmogus savo išvaizda buvo panašus į tokį, kuris dienos laiku karčiamose spaudynės mazgoja ir vakare, kuomet kuris gėrės-gėrės, nustoja jau visų draugų, tokį prisitraukia sau už bičiulį ir su juomi geria, kad tik dar palaikius "draugiją", nes ir tas nuobodulio gal buna perimtas, jieško išeigos ne proto tobulinime, bet svaiginime. Tai tasai buvo vienas iš tų, su nudažyta nose, kas nurodo apie palinkimus būti Ragučio garbintoju. Tas visgi ne Ragutį garbino, nes jis ne lietuvis buvo; jis garbino Bachusą. Ragučio garbintojai net didžiojai tuomi, kad gauna "geroj vietoj" spaudynes pamazgot ir dovanai išsigert. Tai buvo, matyt, žmogus savo laiku, bet šiandien išrodė iš išvaizdos pagailėtinai, kaip kad daugumas tokių, kurių galima rast už Parýžiaus tvirtovių sienos arba Romoje, po Sv. Petro bažnyčios kolonada, arba ir iš Petrogrado nuo "Viazemskų truščobų" atkartais nuo Ochotos.

Jo sustojimas buvo nebereikalo. Priešais važiavo du vežimai. Vienan buvo inkintys arklys ir tame važiavo duonkepis, išvežiodamas po namus kepalėlius, o antras vežimukas buvo stumiamas moteris, — moteris veždino savąjį kudiškį. Aš maniau, kad duonkepis bus tai jo draugas ir jis lyg jo laukia, nors jo akių spindėjimas sakė, kad tai būtų kas nors baisiai keisto.

Duonkepis pravažiavo ir jis nei krust tam vežimui.

Dirksniai jo pasijudino ir jis vėl du—tris žingsnius padarė, bet vėl sustojo, laukia moters.

Moteris, pastebėjusį vyriškį, nereikia sakyt kas jis jai pirma buvo, skubiai važiuoja pro jį ir baisiomis akimis žiūri į tą žmogų. Tas žmogus rengėsi ką tai pasakyti, vis krutinosi, vis judėjo, bet neištare nei žodžio.

Moteris jauna, gražiai pasirėdžiusi, gražus vežimukas ir skaisčius jame kudiškis guli, — skubiai traukia kalnelin, kur daugiau oro, daugiau žolės, gėlių, medelių, kad kudiškį palaikius gryname ore, kad savo atžalą stiprią ir sveiką išauginus žmonijai amnaušos.

Tai du nesenos praeities draugai, gyvena skirtu gyvenimu gal ne delko kito, kaip tik delto, kad jie nepajiegė but draugais.

Žmogus, nukritęs dugnan, pagailėtinai išrodas, į bėgančią nuo jo moterį karčiai

nusišypsojo, žiūrėdamas jai tiesiai akysna, bevilčiai, bet žvilgsnyje nebuvo matyt jo prasižengimo nuodėmės, o moteris akių lėlytės nubalo ir išsiplėtė, lyg kad klaidžiojančio ir bailaus keleivio, kurio išsigandimui užtenka apuoko balso ar net šikšnosparnio po medžio žieve pasikrapštymo. Trumpai susitiko, greit viens pro kitą praėjo ir kasžin kada jie vėl susitiks.

Ir iš gyvenimo einant—krutinėje liepsnoja.

Karo baisenybių pėdsaku.

Štai karo baisenybių pėdsaka. Jo nužingsniuota toliau... Likę jo kruvinos pėdos, užmušti ir sužeisti kareiviai. Kraujas, lyg pavasaryj sniegui tirpstant — upeiliais čiurena, kliugena į milžino Nemuno prieglobstį. Apie linkėj sveiko namelio nėra beveik nei vieno: vienam granata stoga nuplėšė, kitam visą kertę nunešė... Sienos, kaip gražtu šrapneliais išgrąžytos, stogai nudraskyti, suveltai ir vėjo draikomi po laukus. Tai vienur, tai kitur matyt apdegusių namų nuodeguliai ir giliausios žemėj išraustos duobės. Tas duobes išrausė didžiųjų armotų šuviai; jos turi 10—15 žingsnių pločio ir apie pusantro sieksnio gilumo. Neregėta jiega, kuri per sekunda išrausia tokią duobę! Muro tiltai išardyti, didžiausi jų akmenis ištaškyti po visą apelinę, duobės pilnos kulipkų skeveldrų. Toliau suversta didžiausia kruva suplėšytų į drebezgus išgrauto gelžkelio bėgių, jų vietoje išmušta giliausi duobė. Tai darbas vienos milžiniškos granatos.

Tylėdami klaidžiojame po išnaikinimo plotus. Tylu. Nė gyvulių, nė žmonių, nė sveikų gyvenimų, — tik tai žemė išarta, išdraskyta. Negalima suprasti, kas čia darėsi tuotarpu, kaip įvairiais balsais kaukdamos lakstė granatos, kuomet sprogo bombos, kuomet degė kaimai ir žaibavo artilerijos ugnis dumais tirštame ore. Juk tuotkart toje vietoje buvo tukstančiai žmonių ir tie žmonės tas baisenybes sukėlė...

"Nė ant pikčiausių žvėrių nėra tokių įrankių, kokiais žudoma žmonės" — taip išsitarė vienas keliauninkas. Viena granata, kaip tą pats matęs pasakoja, užkliudė dviejų gyvenimų medinį namą iš pat pažemės ir visai jį nesuardydama parvertė ant šono, namelis tiktai begriudamas visai pasikraipęs.

Žengdami per griuvėsius, sako keleivis, einame toliau; randam daržinė dar granatų nesuardytoj su virve pririštą buliuką. Jis jau baigė dvėsti iš bado; nepasikeldamas nuo žemės tiktai dairėsi gailestingomis akimis aplinkui. Netolies matyties miškas tarsi geležinės vėtros išlaužtas. Storiausi medžiai suskaldyti į smulkius šipulius. Matėsi, kaip medžiai ugnyje virto iš šaknų ir sprogimo smarkumo nešami toli su kibirkštimis lėkė. Ir čia ant kiekvieno žingsnio išrausta milžiniškos duobės...

(Iš "R. G.")

Be laimuzės.

Lengvučiukas kai vėjelis,
Mano laimę palingavo,
Juodučiukas, it velnelis,
Mano širdį pasigavo.
Nei pagauti,
Nei atimti.

Reiks po svetą kluikinėti,
Kadir netekau širdužės;
Reiks po rusius kasinėti,
Nors nerasiu ten dalužės.
Vai be laimės,
Be širdelės.

Kur pasaulin pasidėsiu?...
Kur berasiu aš širdužę?
Šviesią dieną beminėsiu,
Kuomet pražudžiau laimuzę...
Nei surasti,
Nei iškasti.

J. Baniulis.

Giuseppe Mazzini

ŽMOGAUS PAREIGOS.

(Pagal Everyman's Library leidinį vertė V. K. R.)

bado. O dabar ar to negalima atsiekti, ar negalima užtikrinti darbininkui gyvenimo ir darbo, negriaunant visos draugijinės tvarkos, nesutrukdant išdirbystės, nesustabdant pažangos, nesunaikinant individualumo laisvės ir nesukaustant jo tyrniškos organizacijos retežiais?

IV.

Jūsų dabartinių sąlygų pagerinimo negalima rasti bendroje organizacijoje, sudarytoje pagal vieną kokią nuomonę, nesutinkančią su visur priimtu civilės egzistencijos pamatu. Mes esame čia ne tam, kad sustverti žmonią, bet tam, kad palaikyti ją; mes galime ir privalome tobulinti svarbiausius jos elementus, bet mes negalime jų siaurinti. Žmonija priešinos ir visados priešinsis tokiam pasikėsinimui. Laikas, praleistas toms iluzijoms, yra tai pragaišės laikas. Taip pat vaisto negalima rasti ir algų pakėlime, ką gali padaryti ir padaro valdantieji sluogsniai, neįvesdami jokių permąnių, kurios sumažintų kapitalą. Pakeliant algas, — tai yra pakeliant produkcijos lėšas, — pakeliama kaina už produktus, susiaurinama suvartojimas, ir, kas iš to seka, sumažinama darbo žmonių skaičius.

Vaisto negalima rasti nė viename dalyke, kurs panaikintų laisvę; nė-gi tokiuose dalykuose, kurie sumažintų kapitalą, tą darbo ir produkcijos įrankį.

Jūsų dabartines sąlygas gali išgydyti sujungimas vienoje rankose darbo ir kapitalo.

Kuomet draugija nebedarys jokio skirtumo tarp išdirbėjo ir suvartotojo, arba, kitaip sakant, kuomet kiekvienas žmogus bus išdirbėju ir suvartotoju, — kuomet visus darbo vaisius, vietoj to, kad eity per visą eilę tarpininkų, kurie, pradėjus kapitalistų ir užbaigus šiaip pardavėju, gana tankiai pakelia produkto kainą iki 50 nuošimčių, kuomet visą darbo vaisių palaikys darbas, tuotkart ta nuolatinė beturto priežastis išnyks iš jūsų kelio. Jūsų ateitis yra jūsų išsiliuosavime iš-po kapitalo jungo iš-po jungo tarpininkų, kurie, teisybę sakant, dabar neturi aktualės dalies produkcijoje.

Aš kalbu apie jūsų materialę ir moralę ateitį. Apsidairykite aplinkui. Kur tik-tai jūs užeisite kapitalą sujungtą su darbu vienoje rankose, kur tiktai pelnas iš darbo dalinama tarp tų, kurie dirba, proporcionališkai pelno augimui ir tai darbo kiekybei, kokią darbininkas atliko — tai rasite, kad beturtas yra mažesnis, o nuosavybė stovi augščiau. Zuricho kantone, Engandine ir kitose Šveicarijos dalyse, kur kaimietis yra savininku ir kur žemė, kapitalas ir darbas yra suvienyti vienoje rankose — Norvegijoje, Flandrijoje, Rytinėje Frizijoje, Holsteine, Vokietijos Palatinate, Belgijoje, ant salos Guernsey ties Anglijos pakraščiais — visur ten matoma augštesnis turtingumas, kaip by kurioje Europos dalyje, kur žemė nepriklauso tam, kas ją išdirba. Tas šalis apgyvena ukininkai, žinomi iš savo doringumo, prakilumo ir neprigulmybės. Cornwall'io Anglijoje angliakasių ir Amerikos bangžvejų, pirkliujančių su China, budas ir papročiai yra daug gražesni, negu tų žmonių, kurie dirba už algą; nes minėtieji angliakasiai ir bangžvejai gauna tam tikrą dalį iš pelno.

Darbo asociacija, padalinimas darbo pelno — tai yra pelno, gauto iš pardavinėjimo produktų, — tarp darbininkų, proporcionališkai darbo kiekybei ir kokybei: tai ir yra socialė ateitis. Šitame ir yra jūsų išsiliuosavimo paslaptis. Kitą sykį jūs buvote vergais; paskui baudžiauninkais; pagaliaus likote darbininkais, dirbančiais už algą; ateityje jūs busite, jei tiktai panorėsite, laisvais išdirbėjais ir broliais Asociacijoje.

Asociacija, laisva ir neprivertina, ju-

sų pačių suorganizuota ant tikrų pamatų, tarp žmonių, kurie viens kitą pažįsta, myli ir gerbia; bet ne priverstinoji asociacija, primesta valdžios ar įsakyta be atsižvelgimo į individualius palinkimus ir ryšius, ne toki asociacija, kuri žmogų laiko mašinos vietoje, o nė kaip sutvėrimą su laisva valia.

Asociacija, valdoma dvasioje republikanizmo, brolybės, jūsų pačių atstovų, kuriuos jūs patį turėsite tiesą atšaukti iš jų vietų; bet ne toki, kuri būtų pasivergusi Valstybės despotizmui, arba kokiai nors tarpininkavimo hierarchijai, neatsižvelgiančiai į jūsų norus ir gabumus.

Asociacija kuopų, sudarytų pagal jūsų pačių pasirinkimą, o ne toki, kokią jums perša autoriai sistemo, į kurią aš jau atkreipiau jūsų atidžią; asociacija visų žmonių, priklausančių prie duotinio industrijos arba žemdirbystės veiklumo skyriaus.

Koncentracija visų individuumų Valstybėje, arba kadir viename tiktai mieste, užimtų vienu koku-nors darbu, vienoje tiktai produktivėje draugijoje, privestų prie tos pačios senovės Korporacijų tyraniškojo monopolio. Tiktai duotų išdirbėjui teisę skriausti suvartotoją, būtų tai legalė forma priespaudos mažumos, atimtų iš nepasitenkinančio darbininko galimybę gauti darbą, panaikintų progresą tuo, kad prašalintų darbą lenktynėmis, išdildytų akstiną prie išradimų.

Asociacijos bandyta įkūnyti laike pastarųjų 20 metų, išpradžių atsargiai ir netinkamose sąlygose Francijoje, paskui Anglijoje ir Belgijoje, ir visur jos turėjo pasisekimą, kur tik buvo vedamos su energija ir su pasišventimo dvasia. Tame ir yra pamatinių socialių permąnių paslaptis, permąnių, kurios pirmučiausiai turi būti priimtos Italijoje. Ir ta permąni, išliuosuodama jus iš algų vergijos, tuo pačiu laiku duotų naują gyvastį produkcijai, naujus pragumus visoms klasoms ir pagerintų ekonomines visos šalies sąlygas. Prie dabartinio sistemo tikslu yra di-

skaitraukis iš darbo arenas; prie asociacijos sistemo jūs rupinsitės užtikrinti sau nuolatinį darbą, tai yra darbą produkcijoje. Dabar darbo galva, arba direktorius, kurs turi savo turtus ne delto, kad jis yra gabus, bet delto, kad valdo kapitalą, tankiai buna nesumanus, sutingęs, negabus; asociacija, valdoma atstovų, kuriuos daboja visi jos nariai, neprivalo nieko panašaus bijoties. Šiandien daugiausia atidžios atkreipta į išdirbystę prabingties dalykų, o ne butinai reikalingųjų. Kaip pasekmė tos nelygybės atlyginime ir išdirbystėje, vienoje išdirbystės šakoje darbininkai gerai uždirba, kitoje-gi amžinai skursta. Darbininkas, kuriam paskirta jau tam tikra alga, neturi motyvų pasišvesti darbui, kad jis būtų išnašesnis ir geresnis. Asociacija-gi, kaip matoma, pagelbėtų prašalinti tą nelygybę ir išdirbystės kokybę.

Laisvė pasišalinti, nedarant skriaudos asociacijai; lygybė visų narių renkant valdininką paskirtam laikui — arba, geriau sakant, valdininką, kurį galima pašalinti, jei netiktų; laisvė dalyvauti asociacijos bu-davojime, be prievartos idėti kapitalą, bet su pažadėjimu papildyti jį, visuomenės labui, atitraukiant tam tikrą pirmųjų metų pelno dalį; nedalymybė ir nuolatinumas rinktinio kapitalo; atlyginimas visiems toks, kokio reikalauja gyvenimo reikmėnės; išskirstymas darbo įrankių ir inagių, prigulmingai nuo žėdno žmogaus darbo kiekybės ir kokybės, — tai yra pamatiniai principai, ant kurių jūs privalote įrengti jūsų asociaciją, jei noritė, kad šios dienos pasišventimu būtų galima užtikrinti ateities gerovę tai klasai, prie kurios patį priklausote. Kiekvienas tų principų reikalauja platesnio aiškinimo. Bet specialis tyrinėjimas darbo žmonių asociacijos neįeina į šito mano darbo planą. Jei Dievas duos man dar pagyventi keletą metų, aš padarysiu tai atskirum, iš meilės del jūsų. Bukite persitikrinę, kad tos taisyklės, kurias aš čia jums išdėščiau, yra tai gilių ir sąžiningų tyrinėjimų vaisius ir užsitarnauja jūsų atidžios.

(Dar bus).

(Tęsa nuo 4-to pusl.)

KARO LAIKU.

ti su to miesto gyvenimu ir įspūdžiais, anksti rytą išėjau su savo draugais pasi-vaikščioti.

Visos įstaigos, krautuvės, arbatnamiai ir tt. buvo jau atidaryti.

Ant šaligatvių susirinkusi minia, su užsimasčiusiais veidais ir ko tai laukianti. Štai keli rusų kareiviai, su šautuvais ant pečių, veda viduriu gatvės burį paimtų į nelaisvę vokiečių kareivių, kurie nepakeldami į viršų akių eina. Tik kaikurie su žingeidumu žiūri į susirinkusią minią ir visa tą, kas papuola ir yra užimančiu, atidžiai atkreipiančiu. Kiek toliau paėję gatvę sutinkame važiuojantį ukininką, kuris, kaip mano draugas papasakojo, buvo tai dvarpo nis, Rostovo pavieta, Lublino gubernijos dumos narys. Dar toliau paėję radome ligoninę. Tai buvo vieno turtingo žydo namai, kuriuos jis karo laiku pavadė sužeistų kareivių gydymui. Joje buvo daugybė visokių tautų sužeistų kareivių: rusų, lenkų, lietuvių, vokiečių ir kit.

Visi buvo kuošvariausia užlaikomi ir kuorupestingiausia apžiurimi. Bet štai nartata kelis rusų kareivius išvežti į vidurines Rusijos gubernijas. Vienas iš jų, juodbrūvis, apleizdamas ligoninę apsiverkė, nes nesitikiėjo kitur pasiekti savo ru-

dino prie savęs vyriausiąją mielaširdystės seserį ir su ašaromis akyse ištare padėkojimo žodžius, išreikšdamas norą kada nors už tai atlyginti.

— Gerasai kareivi, — tarė mielaširdingųjų seserų perdėtinė, — atsimink, kad tu buvai tokioj ligoninėj, kurią užlaiko žydas. Aš tamstai apie tai gal ir neprisiminčiau, bet žinodama, kaip dauguma atsineša link žydų ir skaito juos blogais žmonėmis, primenu, jog ir žydai yra tokiais pat žmonėmis, kaip ir kiti.

— Miela sesuo! niekada neužmiršiu tamstų širdingumo. Jeigu ką nors išsitariau, kas galėjo užgauti jus, — dovanokitė!...

Buvo jau vėlus laikas, todėl iš ligoninės grįžome namo.

Vertė S. Š.

SIS BEI TAS APIE KARĄ.

Dideli talentai šiandieniniam kare.

Laikraščiai pranešė, kad žinomas smuikininkas Fritz Kreisler įstojo austrų armijon tuojaus po to, kaip Austrija apskelbė karą Serbijai.

Bet jis tai dar ne vienintelis talentas, kuriam grėsia pavojus, kuris gali pražudyti savo gyvastį karo lauke.

Laikraštis "Tribune" išspauzdino indomų straipsnį, kuriame to straipsnio autorius nurodo, kad šiandieninis karas gali nunešti į kapus daugelį pasaulio daini-

ninkų ir teptorių.

Iogin Isaja yra skaitomas didžiausiu pasaulio smuikininku. Jis dabar turi 56 metus.

Kada Vokietija apskelbė karą Belgijai, jis apleido savo gražius palocius, paliko brangius turtus, įstojo belgų armijon ir, ant galo, paaukojo savo gyvastį.

Jis turėjo Namure, Belgijoje, labai gražius palocius, kuriuos vokiečiai sugriovė.

Tris Isajo sunys taipgi dalyvauja kare.

Apie Fritzą Kreislerį ne kartą laikraščiuose buvo rašyta. Jis turi 50 metų amžiaus. Gana indomus tas faktas, kad apie keturis mėnesius prieš karą francūzų valdžia apdovanojo jį dovanomis. Dabar gi jis kariauja prieš francūzus. Prie tam ir jo moteris įstojo gerųjų seserų eilėna ir slaugo sužeistuosius austrus.

Nesenai žinios pranešė, buk jis tapo sužeistas viename mušy prie Lvovo.

Dar indomesnis atsinešimas į dabartinį karą žinomo francūzų baritono — dainininko M. Renau (Reno) yra skaitomas populiariausiu baritonu pasaulyje. Jis buvo dar jaunikaitis kada išbėgo iš Francijos, idant netarnauti kariuomenėj.

Tai buvo keturiolikos metų atgal. Savo talentą jis lavino Belgijoje. Sugrįžti į Franciją jis negalėjo.

Dvidešimts metų tam atgal francūzų valdžia išleido manifestą, kuris daleido visiems nuo kariuomenės pabėgusiems sugrįžti.

Renau, žinoma, pasinaudojo proga ir sugrįžo, vienok francūzai neužmiršo jo "prasizengimo".

Kaip tik prasidėjo karas, jis tuojaus tapo jautriu patirijotu, savo krašto žmonių mylėtoju, ir prisidėjo prie francūzų armijos, reikalaujamas, idant ji siųstų pačion ugnin. Jo reikalavimas liko išpildytas ir sunku pasakyti, ar jis sugrįš.

Žinomas francūzų dramaturgas, H. Bernsteinas, sunus žydo bankieriaus, taipgi išėjęs karan.

Jo istorija irgi toki pat, kaip ir Renau. Jis buvo pabėgęs iš kariuomenės, už ką francūzų spauda dažnai jį kaltindavo.

Žinomas rusų šokikas Mordkin, kuris daugelį kartų yra šokęs su poniu Pavlovu, dabar taipgi yra rusų armijoje. Jis įstojo kaippo liuosnoris, o jo moteris prižadėjo pasitarnauti Raudonajam Kryžiui.

Iš jaunųjų smuikininkų populiariausiu muzikališkam pasaulyje yra skaitomas Jacques Tibeau (Žak Tibo). Jis yra gimęs labai vargingoj francūzų šeimoj. Praeitą metą jis griežė New Yorke ir padarė ant klausytojų didelį įspūdį. Jis taipgi rengiasi karan.

Tai yra vardai tik keleto talentų, kurių gyvastims grėsia pavojus, kurie gali pasimirti karo lauke.

J. K.—jus.

KORTAVIMAS.

Jau nuo senai ir lietuviai pradėjo lošti kortomis. Bet dabar vis juo tolyn juo labiau platinasi tas niekam vertas užsiėmimas. Ypač gi blogai, kad vis daugiau, lošiama iš pinigų. Ir dar blogiau, kad tais, kaip sakoma, "velnio abrozdeliai" užsiima daugiausia jaunimas, ir kas jau visai nebedovanotina, net tokie, kurie jau skaito apsišvietę, laikraščių skaitytojai.

Taigi, nekalbant jau apie tai, kad kortomis lošdami leidžia niekam taip brangų laiką, pykstasi tarp savęs, kad pralošia kartais visus sunkiai gautus ar užtarnautus pinigus. Bet man matos, dar lošti kortomis iš pinigų, pagalvojus, išeina kuo nelygiu kaip vogti. Tai toli gražu nėra niekam nekenkias žaislas, kaip kitų manoma.

Tik pamanykime: labai negerai sunkiai paimtus savo pinigus pralošti. Bet taip gi labai nedoras ir baurus yra daiktas — norėti iš kito gudrumu, visai uždyka išlošti, išvilioti pinigus. Juk galvodami, ar šiaip ar taip versime, tokio darbo niekaip kitaip negalėsime pavadinti, kaip tiktai vogimu per akis.

Tik man regis, kad čia ką tik neblogiau. Tikrąjį vagį juk vis niekina, neapkenčia, ir jis kai vagia, tai visuomet tuomi sėpmasi, nesigiria savo amatu. Gudrus gi kortų lošėjai net didžiujasi savo gudrumu, ir lošia iš pinigų (t. y. vagia) viešai tarp visų. Ir tuomi vis daugiau traukia to užsiėmimo mokinties. Visi jį, gudriai beapvoginėjantį kitus, mato, ir net indomauja, stebisi tuomi.

Žiūrėk, žiemos vakarais didieji susėdę lošia iš pinigų, ir tai vienas, tai kitas semia centus, mažieji apstoje žiuri, ir net akys žiba visų iš godumo. Paskui ir jie nutvėrę kur centą, mokinasi lošti, ir centą pralošus verkia, pyksta, graužia, išlošusis taipgi nori kuodaugiau išlošti. Išloštusius pinigus per nieką nedoru budu aikvoja, pralošusis taipgi kartais nedoru budu nori surasti pinigų ir t.t. Ir taip jau jaunieji iš mažumės auklėja savyje blogų godumo, pavydo, keršto jausmų. Gaišina jaunų dienų taip brangų laiką, kurį gali sunaudoti savo tobulinimui švietimui.

Taigi visa tai žinodami ir dar matydami, kaip vis dar ta liga platinasi, mes apšviestiesnieji turėtume, man rodos, ir prieš kortų lošimą smarkiai kovoti, kovoti taip, kaip kovajame prieš girtuoklybę, rukymą ir kitus žmonių gyvenimo blogumus.

Kovoti, man matosi, turėtume taip. Pirmiausiai mes patys turėtume nuo tolo vengti lošti kortomis netikėtai iš pinigų, bet ir paprastai, turime visur niekinti tą užsiėmimą ir nepamiršti vi-

suomet jam duoti tikrojo vogimo, apgaudinėjimo vardo. Antra, gal ir svarbiausia, turime mes visuomet rūpintis, kad, prašalindami koki-nors blogą užsiėmimą, turime surasti jo vietoj ką nors gerą, kas pavaduotų tą blogąjį. Rengkime skaitymų, vakarėlių, pasikalbėjimų, gegužinių. Įkalbėkime jiems patiems skaityti. Žinokime, kad jauni be darbo nerimsta, taigi, jei norime prašalinti blogą, pamainykime jį geru darbu.

A. Tauškutis.
("Jaunimas").

Kaip svetimtaučių spauštuvės sudarko lietuvių kalbą.

Daugelį kartų jau buvo rašyta mūsų laikraščiuose apie tai, kad svetimtaučių spauštuvės, trumpiausį pranešimą spauzdindamos, taip nežmoniškai sudarko lietuvių kalbą, jog kartais net sunku suprasti, kas norėta pasakyti. Ir vėl prisieina rašyti. Štai pakvietimas į susirinkimą, kuris spauzdintas vieno žydėlio spauštuvėje:

"Visatinis susirenkimas atsibus October 22, dena 1914 m. ketvergo vakare 7.30 p. m. ant Faneuil Hall.

Draugai ir Drauges! Malonesit vise Atsilankite ant Szio Visotinio Susirenkimo Nes bus išsdotas pilnas. Raportas Deligatu icz praeitos Konvencijos ir daug svarbiu Klausimu Kas ling išsdirbimo naujo Pleno Mus Urnoi. Tai Vernas isz Svarbjousiu Susirenkimu. Bus laikomos ant Virsz paminitos denos. Visi ne atbutinai turet atsilankite.

Nes toi ira Mus Uszdotis Kveci visus,
J. E. B. of Boston."

Juokeliai.

"Šampanas".

Kartą vienas Rusijos kareivis užsimanė išgerti šampano, bet kadangi pas save tik 5 kapeikas teturėjo, tai vietoje eiti į krautuvę, kur įvairius gėrimus paruoda, nuėjo į paprastą krautuvę, kur žydelka pardavinėjo visokius niekniekius, o prieg tam ir silkes. Kareivis inėjęs į krautuvę pareikalavo šampano už 5 kapeikas. Žydelka sumanė intaisyti tam kareiviui šposą ir pripylė pilną butelį silkių rasalo. Kareivis pasiėmė butelį, užmokėjo žydelkai 5 kapeikas ir išėjo iš krautuvės. Išėjęs ant gatvės iš to džiaugsmo, kad už 5 kapeikas gavo pilną butelį "šampano", net į viršų pašoko. Prisidėjo butelį prie lūpų ir vienu patraukimu išmovė tą "šampaną", bet už kokio laiko kareivį pradėjo kankyti troškulys. Kareivis nuėjo prie upelio, atsigulė ir godžiai pradėjo gerti. Kuo daugiau gėrė, tuo daugiau norėjo. Begeriant kareivis pamatė vieną kamietį, kuris atsivedė prie upelio šu-

nį. Kareivis paklausė jo, kur jis veda tą šunį, o kamietis atsakė, kad pagirdyt. Tada kareivis ir sako kamiečiui:

— Tu kvailas... Nupirk tu jam už 5 kapeikas šampano, tai jis ir pats susiras vandens, ir tau nereikės jo vedžioti girdyti.

St. Mazietis.

Nieko panašaus.

Judamųjų paveikslų direktorius dėjo visas pastangas, kad pataisyti vieną sceną, idant ji išrodytų šiek tiek natūrališkesne, sulig jo nuomone. Jauna mergina, vaidinanti tam tikrą rolę, turėjo atstumti vaikną, kuris norėjo ją pabučiuoti, bet repeticija toli gražu buvo nepatenkinanti.

— Tiktai pamastyk truputį, — tarė direktorius jaunajai merginai, — ar tamsta niekados nemėginai atstumti vaikną, kuris norėjo tamstą pabučiuoti?

— Ne, — trumpai atsakė jaunoji mergina.

GERA PROGA LIETUVIAMS!

Kas dabar užsirašys "Ateitį" ant metų, tai per 2 mėnesius siuntinėsim jam "Ateitį" už dyką, nes prenumeratos laiką skaitysim: nuo 1 sausio 1915 metų iki 1 Sausio 1916 metų, tokiu budu per šiuos du mėnesius iki naujų metų gaus "Ateitį" dykai.

"ATEITIES" ADM.

PAJIESKAU DARBO.

Jaunas vyras, tik 20 metų amžiaus, gerai apsipažinęs su buchnerės darbu, kalbu lietuviškai, angliškai ir lenkiškai. Kur reikalingas toks darbininkas mel-džiu atsišaukti:

A. G. *N.

329 Church St., New Britain, Ct.

ANT PARDAVIMO

Siuvėjo krautuvė ir 2 šeiminų namas. Parsiduoda ir visi rakandai. Viskas geriausiai įtasyta. Garinė šiluma. Namas arti Lietuvių bažnyčios. Parsiduoda todėl, kad savininkai išvažiuoja į California. (47)

S. SLONIMSKY,

395 Windsor St.,
Cambridge, Mass.

GERA PROGA!

Gramatika angliskos kalbos mokytis be mokytojo (apdaryta) \$1.00
Vaikų Draugas srba kaip mokytis skaityti ir rašyti be mokytojo. 15c
Naujas budas Mokytis rašyti be mokytojo. 10c
Aritmetika mokiniui rokundy su paveikslas (apdaryta). . . . 35c
Viso \$1.60.

Kas atsius iškirpęs šitą apgarsinimą iš "Ateities" ir \$1.00 per money order, tai gaus visas keturias knygas 60c pigiau.

P. MIKOLAINIS
Box 62 New York, City.

PAJIESKOJIMAS.

Vincentas Čupila, kuris gyvena Amerikoje jau 4 metai. Pirmiau gyveno Troop, N. Y. Paeina iš Pobutkalnių kaimo, Užventos parapijos, Šiaulių p. v., Kau-no gub. Taipgi pajieskau Jono Juozapaičio, irgi paeinančio iš Pobutkalnių kaimo. Jie patys arba kas kitas malonės atsišaukti sekančią antrą: (48)

Franciškus Čupila,

877 Cambridge St.,
E. Cambridge, Mass.

KAMBARIAI DEL PARENDAVOJIMO.

3 kambariai naujai išmalievoli, sienos, lubos ir fronurvio grindys taipgi naujai išmalievolos. Iš oro pusės irgi naujas. Toiletas, elektriniai zvaneliai, kalbėjimo dudos, gazas ir kiti visi parankumai; pirmos lubos, prie Silver st., netoli D st. Del mažos šeimos rendos bus tik \$2.50 savaitėi

Taipgi tokie pat kambariai prie Bowen st. už \$2.50 per savaitę, ir daugelis kitokių kambarių del išrendavojimo galima gauti visose vietose So. Bostone ir Dorchesterjy.

PIGUS NAMAI.

3 šeim. 13 kamb., medinis namas, prie Ninth st., netoli Dorchester st. Rendos atneša 360 dol. per metus. Prekė 1,300 dol. ir 400 įmokėti.

3 šeim. 15 kamb. su visais naujausios mados parankumais, medinis namas, nesenas, atskirai budavotas, prie Sixth st., netoli Thomas Park. Prekė tik 6,000 dol. ir 1,000 dol. įmokėti.

5 šeim. 17 kamb. namas, lietuvių apgyventoj vietoj, parsiduoda už bankos skolą, 2,200 dol. ir visai mažai banka reikalauja įmokėti.

4 šeim. 17 kamb., medinis atskirai budavotas namas, toiletas del kožnos šeimos. Rendos atneša 455 dol. Prekė 1,800 dol. ir 500 dol. įmokėti. (46)

A. IVAŠKEVICZ,

315 Broadway, So. Boston, Mass

Antanas Ašmianskas su

James Ellis Furniture Co.

MALONFKITE ATSIMINTI,

kuomet ješkosite Forničių, kad jūs galite sučedyti pinigų ir buti pilnai užganėdintais pirkdami iš mūsų. Mūsų nuomai ir bėgantiems iškaščiams esant mažiems daleidžia mums pigiau pardavinėti už visas kitas krautuves Naujoje Anglijoje. Mes malonėtumem parodyti jums savo tavorus ir paaiškinti kainas. Pabandykite pas mus pirkti. Lai-mėsite.

Už Pinigus arba ant Kredito. 35 metai toje pat vietoje.

THE JAMES ELLIS CO.,

Kamp. B ir Broadway, tiktai, So. Boston, Mass.

VIETOS KRONIKA.

Nauja "Gabijos" valdyba. Pėtnyčios (lapkričio 27 d.) vakare pobažnytinėje salėje buvo dramų ir muzikos draugijos "Gabijos" susirinkimas, kuriame rinkta nauja valdyba. Valdybon išrinkti šie asmenys: A. Čebatorius, pirm., A. Juodgudis, vice-pirm., S. Stasiulis, prot. sekr., A. Nivinskiūtė, fin. sekr., J. Palionis, išd., A. Matulis, maršalka.

Suareštavo lietuvių biljardinės savininką. Praeitą utarninko (lapkričio 24 d.) vakare vietos policija suareštavo biljardinės savininką, P. Geležinį, ir 51 jo "kostumerį". Patį savininką nubaudė 50 dol., o jo lošusius iš pinigų "kostumerius" kiekvieną po 15 dol. Visus paleido.

Račiuno vakarėliai. Subatos ir nedėlios vakarais pobažnytinėje salėje p. A. T. Račiūnas rodė judamus paveikslus, atvaizdinančius dabartinio Europos karo mušius ir daugelį kitokių. Prie tam subatos vakare ponia Račiūnienė sudainavo "Už giružės" ir paskambino ant piano.

I abudu p. Račiūno parengtu vakarėliu publikos atsilankė pažymėtinai daug. Nedėlios vakare, sako, net vietos pritruko.

Koncertas. Nedėlios vakare lietuvių salėje buvo p. F. C. Žilinsko (Zeltinio) operetinės koncertas. Concerto programą susidėjo iš dainų, kurias sudainavo (italų, rusų, latvių, lietuvių ir anglų kalbomis) pats vienas šio koncerto rengėjas, violončelės solo ir smuiko solo. P-lė, C. Muscanto pagriežė ant violončelės D. Popper'o "Wie einst in schoenen Tagen", o p. M. Muscanto (ant smuiko) — Chopin Sarasate "Nocturne" ir Pablo de Sarasate "Romanza Anduluz". Publikos atsilankė p. Žilinsko koncertą pažymėtinai mažas skaitlius.

Prakalbos. Nedėlios vakare lietuvių socialistų salėje buvo LSS. 60 kuopos parengtos prakalbos. Kalbėjo p. J. Šukys iš Brooklyn, N. Y.

Liet. Labdarystės Dr-jos susirinkimas bus seredos (gruodžio 2 d.) vakare. Prasidės lygiai 8 val. Prasime visų narių atsilankyti į šį susirinkimą, nes turime daug svarbių reikalų, kuriuos būtina reikiai apsvastyti. Be to primenam, jog ketvergo vakare bus naujos valdybos rinkimai, kuriuose visi pilni nariai turėtų dalyvauti. Ateidami atsišaukite mokesčių knygutes, idant galima būtų peržiūrėti, ar visi dalyvaujantieji valdybos rinkimuose yra pilnai užsimokėję. Nepilni nariai valdybos rin-

kimuose negalės dalyvauti. St. Mockus, Sekretorius.

žodis į Labdarystės Dr-jos narius. Budamas šios draugijos nariu nuo pat jos susitvėrimo pradžios, turėjau progos susipažinti su jos narių veikimu. Vieni nariai dirbo savo draugijos labui iš tikros širdies, kiti-gi tik juokavo ir net šmeižė ją. Visi nariai, rodos, gali žinoti, jog "Kel." andai buvo "išstatęs" Labdarystės dr-jos namą ant licitacijos, o "Laisvėj" vienas jos bendradarbis apskelbė bankrutą. Tie žmonės, aiškiai matoma, norėtų Labdarystės draugijai suteikti meškos patarnavimą. Norėčiau aš atkreipti visų narių atidžią ir nurodyti jai, jog Labdarystės draugijos augimas priklauso nuo valdybos. Taigi ir šiemet privalom išrinkti į valdybą tokius žmones, kurie prisidėjo prie draugijos su darbu ir su pinigais. Svarbiausią rolę draugijoje vaidina prezidentas. Šiemet ir prezidentus pastatyta trys kandidatai. Pirmas kandidatas, tai p. J. P. Tuinila, kuris tapo Labdarystės dr-jos nariu 1910 metais, kada ši draugija susiorganizavo. Jis stengėsi dirbti kiek galėdamas draugijos labui kada pirkom namą (liepos mėn. 1913 m.). P-as Tuinila tada paaukojo draugijai 50 dolarių. Šis faktas parodo, kad p. Tuinila negaili Labdarystės draugijai nei darbo nei pinigų. Antruojų kandidatą į Lab. dr-jos prezidentus yra p. J. Gegužis ("Kel." leidėjas), kuris šios draugijos nariu tapo spalio mėn. 1913 metais. Kandidatu į vice-pirm. yra visiems gerai žinomas p. Vasiliauskas, kuris per visą metą nesilankė į susirinkimus, nesiinteresavo draugijos reikalais, bet dabar, kada tapo paskirtas kandidatu į prezidentus, pradėjo lankytis.

Rinkdami naują valdybą kreipkime didžiausią atidžią į asmens būdą ir palinkimus, nes tai labai daug reikiška.

Senas Narys.

Bertaininiai susirinkimai. Kooperacijos bertaininis (kvartalinis) susirinkimas bus panedėlyj (gruodžio 7 d.) 7:30 val. vakare Lietuvių syetainėje, kampas E ir Silver gatvių. Visi nariai privalo atsilankyti, nes bus rinkimai valdybos 1915 metams.

M. A. Balčiūnas, Prot. sekr.

D. L. K. Vytauto Dr-stės bertaininis susirinkimas bus nedėlioje (gruodžio 6 d.) 2 val. po pietų paprastoj vietoj. Visi nariai privalo atsilankyti, nes yra daug svarbių reikalų, kaip tai: rinkimai valdybos ir delegatų į Massachusetts draugijų konferenciją, kuri bus gruodžio 13 d. šių metų.

M. A. Balčiūnas, Prot. sekr.

Eikitė visi pas lietuvi, kuris užlaiko

Bučernę ir Grosernę

Mėsa visados šviežia ir švariai užlaikoma. Ordorius pristatom į namus, į visas dalis miesto.

A. P. NAUJOKAITIS, 276 Athen st., So. Boston.

Draugijų Reikalai.

Lietuvių Ukėsų Draugystės Administracija, So. Boston, Mass. K. Jurgelūnas — prezidentas 233 W. Broadway, A. S. Komičius — vice-prez. 257 Fourth St. K. Kiškis — prot. rašt. 73 Old Harbor St. A. Latvinskas — fin. rašt. 28 Story St., K. Vilaišis — Iždininkas 315 E St., St. Mockus — maršalka 132 Bowen St.

Sekantis susirinkimas bus Nedėlioje, 20 Gruod. (Dec.) 1914, 2-ą val. po pietų, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass.

Lietuviškų Knygų Krautuvė.

Mylėtojai knygų, norinti išlaikyti ir išsiimkinti anglišką ir lietuvišką knygų krautuvę. Čia gaunama visokios lietuviškos knygos, taipgi angliškos ir lenkiškos ant užsakymo. Scenos mylėtojų rateliai indami kompletus, s. v. gauna papiginta kaina. Krautuvė adara kas vakaras. Iš kitų miestų atsišaukusiem, pasiūdėiu katalogą dykai. Adre: M. J. DAMIJONAITIS 901 West 33-rd St., CHICAGO, ILL.

Išgaminuojam akis ir pritaikom akinius.

H. S. Stone O.D.

Akių Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių, South Boston.

Nuo Reumatizmo

ir kitų užsienėjusių ligų šaukites prie tikro gydytojo

DR. SOLSNESS

137 Blue Hill Ave., Roxbury, Mass. Telephone: Roxbury 3385-W

Liudija K. Pratapas, 227 Athens St. Profesorius gyduolių.

DETEKTYVŲ AGENTURA.

Visokius dalykus tyrinėjimo reikaluose atliekame sąžiningai, už prieinamas kainas. Jeigu koks abejotinas reikalas yra, tai pirmuoliausiai matykite (47)

BARRETT & CO.,

74 Boylston St., Room 6, Boston, Mass.

Tel. Oxford 535-M.

Visi šie dalykai vyksta:

"DARBININKŲ BALSAS" Pasaulio Pramonijos Lietuvių Darbininkų I. W. W. Unijos Organas, Leidžiamas Kooperatyvės Bendrovės iš Baltimore, Md.

"DARBININKŲ BALSAS" Credo yra: Laisvė, Lygybė ir Brolystė per Mokslą, Pažangą ir Tiesioginį Veikimą. "DARBININKŲ BALSAS" rūpi ir rūpės: Nušviesti darbininkų reikalus, nurodyti jų tikrą padėjimą ir parodyti tiesiausias keltis išėjimui iš dabartinio jų padėjimo.

Kas tik už algą dirba ir pagerinimo būvio trokšta sau ir saviesiems, negali apsieiti neapsipajūsus su dalykais gvildenamais "Darbininkų Balse".

"DARBININKŲ BALSAS" kaina metams Suv. Valstijoje 1.50c. Vienam numerui 5c. Sešiams numeriams 25c. Kanadoje ir Meksikoje metams \$2.00. Užsienyje metams \$2.50c.

Visokiais reikalais kreipkitės šiuo adresu:

"DARBININKŲ BALSAS"

859 Hollins Street, Baltimore, Md.

Lawyer-Advokatas

SAMUEL L. WEBB.

Kalbu: Lietuviškai, Lenkiškai

1 753 Old South Building,

294 Washington St., Boston, Mass.

Telefonai: Main 4535 ir 5319

Gyvenimo vieta: 75 Fayette St., Kertė

1436 Cambridge St., East Cambridge, Mass.

Tel. Cambridge, 3944-W.

Ar Skaitei Kada Laikraštį "LIETUVA"?

Gal nežinai kur ją gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 23 metus Chicago, Ill.

kas Pėtnyčią, ir paduoda gausiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso

svieto, o prenumerata kaštuoja metui tik \$2.00, pusei metų \$1.00. Rašyk adresu:

LIETUVA PUBLISHING CO.

3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

PUIKI

LIETUVIŠKA UŽEIGA!

kurių visados galima gauti Ice Cream'o, Sodės, Saldumynų,

Cigarų, Cigaretų, Tabako ir t. t. Visados švarus, greitas ir mandagus patarnavimas.

Atdara: ir Nedėlioms!

Klimas ir Vilaišis

315 E St., So. Boston!

(netoli Tautiško Namų)

LIETUVIŠKAS

KARPENDERIS

Pataisom stubas, sudedam

Toiletus, Pleisteruojam, ir visokius kitus pataisymus atliekam greitai, gerai ir pigiai. Reikalui prisėjus lietuvių kreipkitės prie lietuvių, kurie jums tikrai gerai patarnaus.

ŠAPALIS,

315 W. Broadway,

Suoth, Boston, Mass.

Tel. So. Boston 605.

LIETUVIŠKA REINKOČIŲ

DIRBTUVĖ.

Išdirbame visokius Reinko-

čius: vyrams, moterims ir vaikams. Taipgi dirbame ir "Boltmakianis" Kotus. Visą savo darbą ir tavorą gvarantuojame. Nereikalaujame daug kalbėti apie tai, nes jau lietuvių yra gerai apsišaukę su mūsų darbu. Vietiniai galite kreiptis pas mus yptiškai, o aplinkiniai, kurie gyvenate kituose miesteliuose, galite užsisakyti sau Kotus pas mus laišku. Dirbame ant ordorio pavieniams ir į Krautuves. Adresuokite: (47)

THE TRAVELERS

REINCOAT CO.

Kamp. 41 Essex St. ir

3 Harrison Ave.

Boston, Mass.

SUBWAY LOAN CO.

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Paskolinama pinigai LENGVOMIS IŠLIGOMS ant laikrodžių, visokių auksinių daiktų ir drabužių. Teipgi mes turime visokių vyriškų čėverykų ir drabužių, ir užlaikome spalijališką skyrių skrynių, krepšių ir čemodanų, kuriuos parduodam.

Labai žemoms kainoms

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Tel. Tremont 662.

Galima susikalbėti lietuviškai ir lenkiškai.

Pirmas Lietuviškas Saliunas

P. Chapliko ir Ko.

Užlaikom geriausius gerimus.

Visados greitas ir mandagus

patarnavimas. ALUS visados

šviežias ir skanus. Viskas ko-

švariausiai. Adresas:

117-121 A St., So. Boston.

Už \$600 galima nusi-

pirkti 16 Akry F rma

2 mylios nuo kaimo, 100 siek-

nių malkų; užtektinai šieno

arkliams ir karvėms, 28 vais-

medžiai, graži grincia apsupta

rešutmedžiais. Tvirtas 28x36,

6 mažesni tvartelei, gerame la-

bai stovyje, netoli teka upelis.

Prekė tik \$600. Pažiurek ili-

struotam kataloge, kurį siun-

čiam dovanai ant pareikalavi-

mo.

CHAPIN FARM AGENCY

294 Washington St., Boston, Mass.

Real Estate Agentura

Čionai galite nusipirkti

visokių Namų, Lotų ir Far-

mų. Taipgi galite pasirinkti

puikius namus ant ran-

dos, nes mes turime daugy-

bę ant išrandavojimo.

I augiška patarnavimas

dovanai.

M. CORAN

331 Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. So. Boston 141

Rezidencija: 219 D St., So. Boston, Mass.

GERIAUSIAS GRABORIUS

St. Baracevicz.

Neužmirškite, kad aš važiuoju

ir į kitus miestus ir nei kiek

brangiau už tai neimu. Draugai!

Jeigu svetimtaučiai arba jusų

draugai siųstų jus pas kitą, tai

neklusykite jų, o šaukites pas

mane. Teipgi aš parduodu kviet-

kas ir paminklų. Mano ofisas:

258 Broadway, So. Boston, Mass

Tel. So. Boston 839-J.

Telephone So. Boston 605

LIETUVIŠKAS

Advokatas

WILLIAM F. J. HOWARD

Lietuviška pavardė buvo

Vincas F. J. Kavaliauskas

315 W. Broadway

SO. BOSTON, MASS.

Geriausios dovana draugams Lietuvoje

yra lietuvių katalikų

savaitinis laikraštis

"DRAUGAS"

"DRAUGAS" paduoda žinių iš viso

pasaulio, nušviečia Amerikos lietu-

vių gyvenimą, suteikia daug skaiti-

mo iš visuomenės, politikos, litera-

tūros, gyvenimo, ir yra geriausias

draugas, kaip lietuviams darbinin-

kams Amerikoje, taip ir Lietuvoje.

Rusų cenzura "DRAUGA" į Lietuvą įleidžia

"DRAUGAS" atsiema met. \$2, pusei m. \$1;

Užsieniuose metams \$3, pusei metų \$1.50

DRAUGAS PUB. CO.

1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

Telephone Drovers 6114

KONCERTINIS TOURNEE.

Mikas Petrauskas, pradėjęs iš

15 lapkričio, pasirengė duoti

visą eilę koncertų. Kas pano-

rėtų parengt koncertą, tegul

susizino su:

M. Petrauskas,

149 W. 117-th St., New York, N. Y.

PUIKUS LIETUVIŠKAS

SALIUNAS

kuriame galima gauti visados

puikiausi gerimai. Užlaikome

visokio Alaus, Degtinės, Vynu

ir Cigarų. Teipgi užlaikome

puiku lietuvišką Restauraną,

ant viršaus Saliuno. Širdingai

kviečiame visus atsilankyti pas

mus.

J. Mathus.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

LIETUVYS

Artistas fotografas.

Atlieku viso-

kį darbą ar-

tistaiškai, grei-

tai ir pigiai.

Ant tuozino

paveikslelių

DUODU vieną

(padidintą)

DIDELI DOVA.

NAI (prezento). Traukiu pavei-

kslus nežiurint oro skirtumo

ar LYJA ar GIEDRI.

Jonas Andriušis

453 W. Broadway, So. Boston, Mass.

(Stanaičio Vietoj).

A. T. Liuktevičius, (Smith)

Cigarų Išdirbėjas.

Visur

reikalau-

kit lietu-

vio išdirb-

ti cigarų,

kurių var-

Lietuviai kreipkitės pas savąjį Šta Teisingiausia Agentura

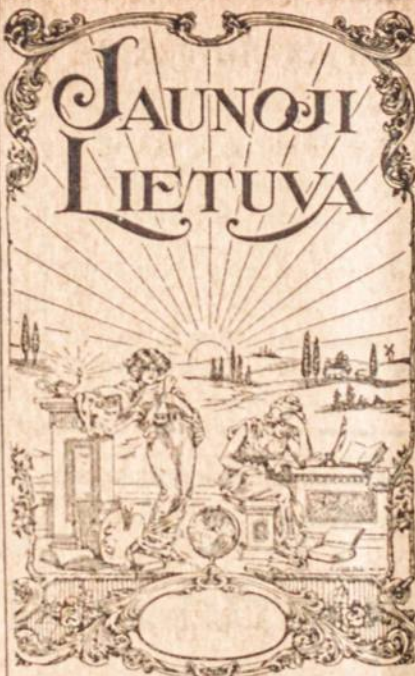

TARNAUJANTI LIETUVIAMS JAU NUO KELIOLIKOS METŲ, kurioje parduodama Farmos, Namai ir Lotai, netik Brocktone, bet ir aplinkiniuose miestuose, už pinigus ir ant išmokėsčių. Apart to, atliekam VISOKIUS GRABORIŠKUS DARBUS, kaip Brocktone taip ir kituose miestuose ir miesteliuose. Visokį savo darbą gvarantuojam. Kurie tik turėjo reikalus su manim visi yra pilnai užganadinti mano patarnavimu. Apart savo turto esiu dar ir po didele kaucija.

Draugiškas patarimas ir rodo už dyka.

P. J. GRIGAS,

104 Ames Street, Montello, Mass.
Telephone 2254-J

Jaunoji Lietuva

Vienintelis savo rūšies 64 puslapių iliustruotas mėnesinis Lietuvių laikraštis.

Jame dedama geriausi moksliniai straipsniai ir geriausios apysakos.

Kalba gryna, graži ir suprantama. Jei nori smagiai ir naudingai laiką praleisti skaityk Jaunąją Lietuvą.

Kaina metams \$3.00; pusel metų \$1.50; vienas numeris 25c.

Užsisakyk tuojau:

"JAUNOJI LIETUVA"

4611 S. Paulina St. Chicago, Ill.

SCHLITZ FURNITURE CO.

VIENTINĖ GERIAUSIA LIETUVIŠKA
KRAUTUVĖ

Pranešam visiems lietuviams, kad mes užlaikome rakandų krautuvę. Prieg tam da mes parduodame pianus geriausio išdirbimo labai pigiai. Galite imti ant išmokėsčių po \$5.00 ant mėnesio. Kurie pirkę pianus, gaus lekcijas, o per 9 mėnesius. Taigi geriausias ir dangui negausite.

Taipgi moterėlės nepamirškite, kad mes parduodame siuvas mašinas.

Vienatinės, ką yra geriausios siuvas mašinos tai "Singer Sewing Machines".

kurias parduodame ant lengvų išmokėsčių.

Norėdami gerų rakandų į stubą, ateikite pas mus, o mes nuvesime jus į didžiausią Skladą Bostone, kur galėsite išsirinkti ką tik norėdami iš gražiausių rakandų, kuriuos gausite Skladavoms kainoms.

Norėdami manęs, kokiame nors reikale, parašykite atvirutę, o aš tuojau ateisiu pas jus į stubą.

Parduodam Columbia Grafafonus ir Lietuviškus rekordus po 75 centus Savininkai:

SCHLITZ & GRIGAS CO.

5 Athur St.,

Montello, Mass.

UŽDĖTA 1886 m.

JAU 27-Ų METAI

VIENYBĖ LIETUVNINKU

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis

Seniausias lietuvių laikraštis Amerikoje.
Išėina kas Sėreda.

Laikraštis "Vienybė Lietuvninkų" 12-kos puslapių, didelio formato, redaguojamas gerų redaktorių, taip pat rašius geriausių raštininkų ir visuomet telpa visokių žinių iš Didžiosios Lietuvos, Prūsų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abiejai viso pasaulio.

"Vienybės Lietuvninkų" prenumerata Suvienyose Valstijose Šiaurinėje Amerikoje:

Metams \$2.00, pusel metų \$1.00

Kanadoj ir Meksikoje:

Metams \$2.50, pusel metų \$1.25

Rusijoje, Lietuvoje ir kitose užsienio valstybėse:

Metams \$3.00, pusel metų \$1.50

Užsirašyti Vienybę Lietuvninkų galima visada.

Užsirašant "Vien. Liet." reikia drauge ir prenumeratą siųsti per pašto Money Order, o registruotam laiške, adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

25 metų jubilėjinis numeris 10 c.
Rašyk greitai, o paprastą numerį gausi dykai.

VIENTINĖ LIETUVIŠKA APTIEKA

Bostone ir visoje Massachusetts valstijoje. Gyduoliu galite gauti kokios tik pasaulij vartojamos, bet ypatingai geros sekančios gyduoles:

Nuo Reumatizmo	1.00	Mostis ir skysčiai	
Nuo slinkimo plauku ir pleiskanų	75c.	niežų ir parku	1.00
Nuo kosulio, gripo ir slogos	1.00	Gyduoles del pataisymo apetito	1.00
Kraujo Valytojas	1.00	Gyduoles del suvalnimo vidurių	50c.
Nuo saulės nudegimo	50c.	Gyduoles nuo kosulio ir sunkaus kvėpavimo	1.00
Bobro lašai	1.00	Gyduoles nuo vištakių (corn's)	15, 20 ir 25c.
Nuo suirimo Nervu	1.00	Piles del Kepenų ir Inkstų	75c.
Vaiku raminto'as	25c.	Proškos nuo nerviško galvos skaudėjimo	10 ir 25c.
Pamoda plaukams	20c.	Gumas nuo dantų gelimo	10c.
Nuo viduriavimo suaugusiems	50c.	Tikra Lietuviška Trejanka	25c.
Nuo viduriavimo mažiems	25c.	Visokie kvėpianti muilai	10, 15 ir 25c.
Gydanti mostis nuo pučku	50c.	Perfumos visokių geliu	25, 50,
Nuo prakaitavimo koju	25c.	75, 1.00, 2.00 ir daugiau.	

Taipgi turiu visokių gyduolių vėliausio išradimo, nuo visokių paslaptingų ir kitokių ligų.

Jeigu norite gauti tikrus vaistus, kurie sugrąžintų jums sveikatą, kreipkitės pas mane, o aš užtikrinu, kad visame bus sąžiniškai patarnauta.

Receptus suteisau teislingai,

nežiurint, ar jie būtų Amerikos ar Europos daktaru. Gyduoliu galite reikalauti ir per laiškus, o mes prisiusime jums expresu. Visokiame reikale kreipkitės šituo adresu:

K. ŠIDLAUSKAS

226 Broadway, kertė C St., So. Boston, Mass.

Prekė 15 dol.

KO SEDI NUSIMINES?

Nusipirk Grafafoną, tada galėsi linksmitis ir juoktis! Musų krautuvėje galima gauti visokių grafafonų nuo \$15 iki \$200

Taipgi užlaikome visokius Lietuviškus REKORDUS

Iš sekančių, kiekvienas abipusis rekordas kainuoja 75 centus.

Tekėjo saulutė, kad aš joiau choras ir Stumbriško polka armoniko solo Tėvynė, Šv. Cecilijos Choras ir Amerikoniškas nacionališkas maršas Giesmė: Panelė Švenčiausia solo ir Ave Marija solo M. Brandunienė Grožybė Lietuvos Choras, ir Jurgiuko kazokas Armonikas solo. Polka nuo Rudos Armoniko solo ir Jieva choras

Teklytė ir Pranulis Duetas ir Gudiška Polka Armoniko solo. Mano Palvys Monologas ir Velnias ne Boba Monologas. Batų dystytojas švilpimo solo ir Kutų darželis M. Brandunienė solo. Velnias ne boba Dealogas Vijo vilkas voveraitė, ir Saldžios lupos Polka.

Norėdami žinoti plačiau apie grafafonus atsisaukit, ypatingai arba laišku, o aš suteiksiu jums katalogą ir kopiačiausius paaiškinimus dovanai.

K. JURGELIUNAS,

233 W. Broadway, SO. BOSTON, - MASS.

Prekė \$35.00

Ar žinai kaip ingyti greitai

Naujus Namus?

Tik reikia atsikreipti pas mus pasirodant, o mes paaiškinsim, kaip mūsų kompanija galės tuostom pagelbėti pabudavoti tokius namus, kokie tamstom patiks.

Nes mūsų kompanija yra susiorganizavusi iš daugelio lietuvių, ir yra įkorporuota ant 100,000.00 dol. pagal valstijos tiesų, ir parduoda šerus po 25.00 dol. visiems, kurie tik norėtų įdėti savo pinigus ant gero procento arba Budavotis Namus.

Todel atminkis, kad mes turime invales pinigų ir geriausių meisterių, kurie gali atlikti darbą atsakančiai, pagal plėnų ir miesto reikalavimus.

Padarom Plenus Dykai!

Visokiems Tautiškiems Namams ir visiems, kurie nori budavoti arba taisyti Namus, taipgi duodam visokius patarimus ir išrokavimus dykai, kurie tik atsikreips ypatingai į mūsų ofisus.

Taipgi perkam ir parduodam Namus, Zemes ir Ukes.

UNITED BUILDING & COMMERCIAL CO.

Waldo Dauksha, Pres. S. J. Strippen, Treas.

664 N. Main St.,
MONTELLO, MASS.
Tel. Brockton 1966-w

315 W. Broadway,
SO. BOSTON, MASS.
Tel. So. Boston 605

Pirmutine Lietuvio Didžiausia Krautuve Amerikos

Kurioj galima gauti:

Deimantų, laikrodžių Waltham ir Elgin, šliubinių žiedų, siutu ir overkotų; viską duodam ant bargo-lengvų išmokėsčių. Užlaikom keliaujančius agentus, kurie paėmą orderius ir pristato in namus.

Už 25c. krasos ženklelių siunčiame mūsų krautuvės didelį naują katalogą lietuviškoj kalboj. Musų agentai: J. M. Nevetskis, S. Čepas, J. Aunonis, J. Visockis, M. Liutkus, T. Vitkauskas ir J. Šidlauskas. Pataisom visokius laikrodžius. Darom ant ordelio siutus ir overkotus. Visi mūsų tavorai gvarantuojami. Krautuve adara iki 9 valandų vakare.

J. P. TUINILA

822 Washington St., Boston, Mass.

VISI UŽSIRAŠYKITE AMERIKOS LIETUVIŲ

Dienrašti "Katalika"

Dienraštyje "Katalike" žinios tilps daug greičiau ir plačiau, ir į visus pajudintus mūsų gyvenime klausimus kuonoplačiausiai atsiliepsime.

Dienraštis "Katalikas" yra bepartyvis laikraštis ir prisilaikys ramaus kultūrinio darbo, nesistengdamas kenkti nei vienai nei antrai pakraipų pusei.

Todel Dienraštyje "Katalike" bus galima aiškiai ir plačiai nušviesti Lietuvį, o ypač Amerikos naujokynuose gyvenančių, S. Valstijų ir kitų šalių gyvenimas, paduoti kuodaugiausiai žinių iš Europos karo lauko ir visuomenės gyvenimo.

Dienraščiui "Katalikui" užvis labiausiai rūpės tik Lietuvos kultūrinis kilimas ir jų gerovė. Bet nebus vietos tautiškai neapykantai. Dienraščio "Kataliko" tikslas — kelti apšvietimą tarpe lietuvių, siekis — lietuvių gerovė ir augščiausias kultūrinis laipsnis.

Taigi kas prijaucia mūsų tikslams ir siekiams, kam rūpi kultūrinis kilimas Amerikoje lietuvių, tas privalo užsisakyti Amerikos Lietuvių Dienraštį "Kataliką".

"Kataliko" Dienraščio kaina sekanti:

Suv. Valstijose metams \$5.00, pusel metų \$3.00, trims mėnesiams \$1.75.

Užsienyje: Europoje ir kitur metams \$7.00, pusel metų \$4.00.

Prenumeratą siųskite šiuo adresu:

"KATALIKAS" AMER. LIET. DIENRAŠTIS
3249 S. MORGAN ST., CHICAGO, ILL.